BEREA

Chrześcijański Ośrodek Edukacyjny

Studium Retoryki Biblijnej

Świętochłowice
ul. Wyzwolenia 8

Autor: Marek Kaczmarczyk

www.berea.edu.pl
berea@berea.edu.pl

Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2

Praktyczny wykład Nowego Testamentu

List św. Pawła do Efezjan

Spotkanie I

Autor: Marek Kaczmarczyk

Kontakt: m.kaczmarczyk@berea.edu.pl

Kilka słów wstępu

Praktyczny Wykład NT zobowiązuje mnie, by szczególnie uwzględnić praktyczny wymiar tekstu.

Przegląd księgi będzie miał charakter ograniczony, jednak i tak chciałbym:

- sprawić, by List do Efezjan stał się dla was, choć odrobinę bliższy, jako osobisty drogowskaz i taka zachęta;
- sięgnąć do tych jego obszarów, które nie są najbardziej popularne i odczytać je przy użyciu narzędzia retoryki biblijnej;
- zaproponować rozjaśnienie niektórych ważnych, a trudnych fragmentów;
- uczynić List do Efezjan łatwiej uchwytnym jako całość.

HRB - tak przejdziemy przez list apostoła Pawła.

Uwaga: Będę czasem na slajdach posługiwał się skrótem **LdEf** = List do Efezjan.

Dlaczego List do Efezjan?

„Królowa listów apostolskich”

„Wielu biblistów uważa go za szczytowe osiągnięcie nowotestamentowej myśli.

Z komentarza W. Barclaya

W Liście do Efezjan mamy teologię Pawłową doprowadzoną do szczytowej syntezy.

BP, ze Wstępu do Listu do Efezjan

Genialna wzniosłość tego listu odwodzi od tego, by widzieć w nim tylko dzieło ucznia.

BJ, ze Wstępu w Listy świętego Pawła

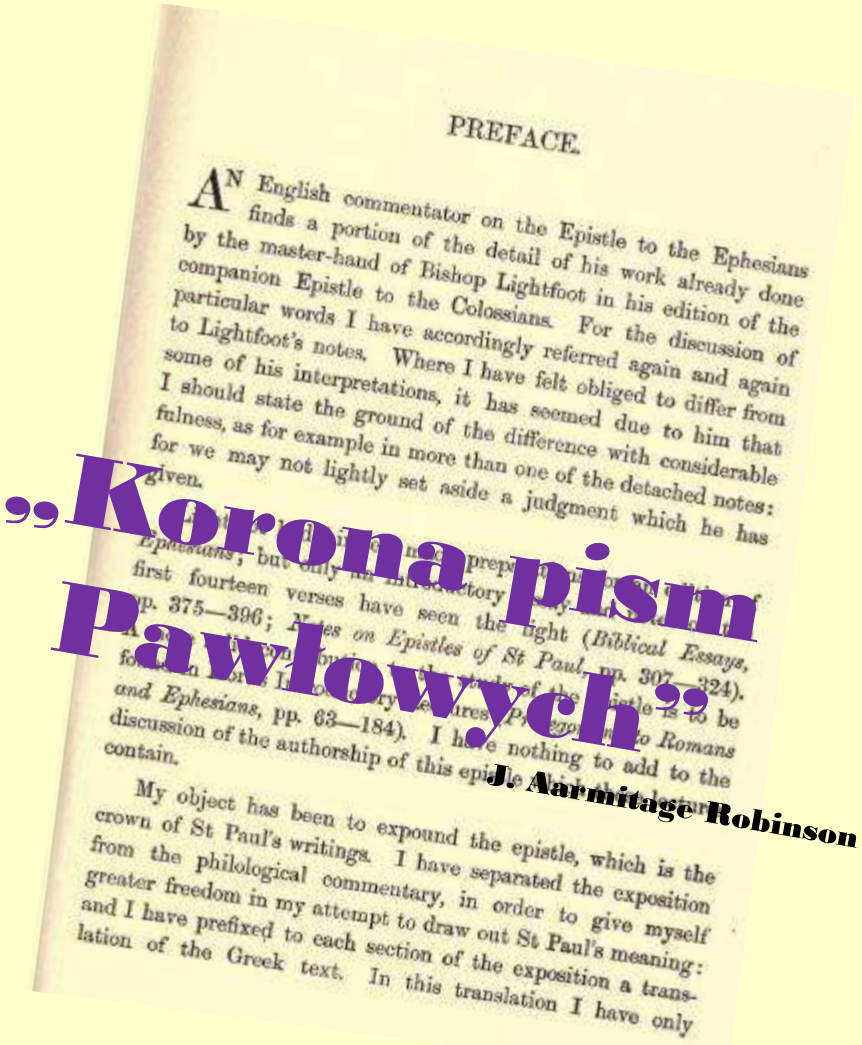

PREFACE.

AN English commentator on the Epistle to the Ephesians finds a portion of the detail of his work already done by the master-hand of Bishop Lightfoot in his edition of the companion Epistle to the Colossians. For the discussion of particular words I have accordingly referred again and again to Lightfoot's notes. Where I have felt obliged to differ from some of his interpretations, it has seemed due to him that I should state the ground of the difference with considerable fulness, as for example in more than one of the detached notes: for we may not lightly set aside a judgment which he has given.

„Korona pism Pawłowych”

J. Armitage Robinson

List do Efezjan to wielka szansa i przygoda spojrzenia daleko i szeroko w Boży plan w Chrystusie, plan dla każdego z nas i dla nas wszystkich razem.

Dlaczego List do Efezjan?

- Ze względu na pociągającą głębie wizji Pawła - to porusza nasze umysły, emocje i tęsknoty.
- To potężny hymn o miłości Boga w Chrystusie, miłości która przywołuje do Jego społeczności, wywołuje ze świata i transformuje, jednostki i społeczności, na podobieństwo Chrystusa – to wlewa w nas zachętę i radość.
- To apel, by zadbać o jasną świadomość tego, w jakim projekcie Boga jesteśmy, bo ona pomaga nam być we właściwy sposób tu i teraz – to mobilizuje do integralnej postawy.
- LdEf to drogowskaz dla społeczności wierzących, by mogła stać się miejscem spełniania się miłości Chrystusa – to przypomina, że do miłości konieczne są relacje, prawdziwa społeczność.
- To porażająco wyrazista lekcja o drodze ku prawdziwej dojrzałości chrześcijańskiej.
- To fundament wyobrażeń o Kościele jako Ciele Chrystusa, budowli osadzonej na Nim, małżonki o intymnej więzi z Oblubieńcem – to przypomnienie, że społeczność to przestrzeń wielowymiarowa i cenna dla Chrystusa.
- To nakierowanie spojrzenia poszczególnych wierzących na społeczność jako zasadniczego cel projektu Boga.

Wstęp do Listu do Efezjan

- Problemy i wyzwania
  - Autor
  - Adresaci
  - Czas powstania
  - Powody powstania listu
- Cechy szczególne listu
- Moja propozycja przypuszczalnych powodów powstania listu

Krótka prezentacja podejścia HRB do tekstu na przykładzie LdEf

Kompozycja listu do Efezjan

- Przykłady kompozycja Listu do Efezjan z perspektywy linearnej
- Propozycja kompozycja Listu do Efezjan z perspektywy hebrajskiej retoryki biblijnej (HRB) – wspólna lektura tekstu listu z wstępnym komentarzem do jego budowy

Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2

Wprowadzenie do Listu do Efezjan

Oczywistości i trudności -
dyskusje trwają.

Autor: Marek Kaczmarczyk

Kontakt: m.kaczmarczyk@berea.edu.pl

Kilka standardowych pytań…

Autor

Adresaci

Związek autora z adresatami

Miejsce i czas powstania listu

Sytuacja autora

Sytuacja odbiorców

Powody / cel napisania listu

Standardowy zestaw danych – wersja prosta

Autor	- apostoł Paweł
Adresaci	- wierzący pochodzenia pogańskiego w Efezie (stolica prowincji Azja)
Związek autora z adresatami	- Paweł pojawia się w Efezie dwa razy. Pierwszy, na krótko, w drodze powrotnej z drugiej podróży misyjnej (Dz 18,19-21). Drugi raz w trakcie trzeciej misji. Wówczas przebywał w Efezie trzy lata (Dz 19,1-10; 20,31). Ze starszymi z Efezu łączyła go szczera przyjaźń (Dz 20,17-38).
Miejsce i czas powstania listu	- Rzym, różne datowania: 61-63 (niektórzy sugerują Cezareę i wcześniejszą datę powstania)
Sytuacja autora	- pobyt w więzieniu (Ef 3,1; 4,1; 6,19 interpretuje się jako sygnały o uwięzieniu)
Sytuacja odbiorców	- brak bliższych danych (możemy ją rekonstruować z treści listu);
Cel napisania listu	- różne poglądy: przedstawienie nowej syntezy teologicznej, testament teologiczny Pawła, …

Apostoł Paweł („mały”) / Saul („uproszony”)

- Żyd pochodzący z Tarsu w Cylicji, posiadający status obywatela rzymskiego (Flp 3,5; Dz 21,29; Dz 22,25).
- wykształcony w tradycji rabinistycznej u boku Gamaliela (Dz 22,3).
- wcześniej gorliwy faryzeusz zaangażowany w prześladowanie wierzących w Jezusa Chrystusa (Dz 8,3; Ga 1,13; Flp 3,5-6).
- nawrócił się w rezultacie osobistego objawienia się Chrystusa (w drodze z Jerozolimy do Damaszku; Dz 9,1-18), ok. 4-6 lat po zmartwychwstaniu Pana Jezusa.

Paweł w Efezie

- Trzy lata pracy misyjnej w Efezie i okolicach (Dz 19,8-12; 20,31)
- Praca wśród Żydów i pogan (Dz 20,21)
- Działalność, której nie dało się ukryć – publiczne wystąpienia nawróconych pogan i przeciwnych pogan, które uciszali urzędnicy miejscy i która niosła poważne trudności (Dz 19,17-20; 20,20; 1Kor 15,32)
- Drugi pobyt Pawła w Efezie to czas intensywnej pracy i napięć pomiędzy wierzącymi a środowiskiem Żydów, którzy odrzucili Jezusa jako Chrystusa oraz ze środowiskiem pogan przywiązanych do kultu Artemidy. Świadectwo Dziejów Apostolskich potwierdza, że Paweł w Efezie naraził się i Żydom z synagogi i poganom, zwłaszcza rzemieślnikom, których zyski były powiązane z kultem Artemidy Efeskiej. (Dz 19,23-40)
- Świadectwa NT pokazują, że od czasu drugiego pobytu Pawła w Efezie jego kontakty z gminą były podtrzymywane i to do końca życia Pawła (Dz 20,17-38; 1Tym 1,3; 2Tym 4,12). Paweł był świadomy jakiego rodzaju bolączki trapią wierzących w Efezie.

Efez na szlaku Pawła

Źródło: Encyklopedia Religia PWN

Efez to:

- Stolica rzymskiej prowincji Azji (na terenie dzisiejszej Turcji).
- W I w. to jedno z trzech największych miast we wschodniej części Morza Śródziemnego obok egipskiej Aleksandrii i syryjskiej Antiochii.
- Ważny i duży węzeł transportowy szlaków drogowych i morskich w kierunku Wschód – Zachód.
- Miejsce świątyni i kultu Artemidy (świątynia była uznawana za jeden z cudów świata starożytnego).

Problemy z autorem

Do wieku XVIII autorstwo LdEf niemal jednomyślnie przypisywano apostołowi Pawłowi.

Od XVIII zaczęły pojawiać się głosy kwestionujące autorstwo Pawłowe.

Stopniowo część badaczy (dzisiaj możliwe, że większość) uznaje LdEf jako deuteropawłowy (autor jest anonimowy; list napisał w duchu listów Pawłowych korzystając z istniejącej w kulturze praktyki pseudoepigrafii).

Zarzuty mają charakter przede wszystkim wewnętrzny, literacki i teologiczny (wynikają z badań porównawczych z pozostałymi listami Pawłowymi). Zastrzeżenia o charakterze językowym to:

- znaczna liczba słów i wyrażeń (35) występujących wyłącznie w tym liście, a brak ich w reszcie NT (hapax legomena);
- obecność szeregu zwrotów, których brak w innych listach ewidentnie Pawłowych;
- styl Listu do Efezjan jest wyraźnie inny od reszty listów Pawła;
- ewidentny silny związek na poziomie słów, zwrotów i idei pomiędzy Listem do Efezjan a Listem do Kolosan (uważa się, że prawie połowa zawartości Ef ma swój odpowiednik w Kol.).

Problem stwarza również zestawienie świadectw wewnętrznych z pochodzącymi z innych ksiąg NT.

Problemy z autorem

Przypatrzmy się tym miejscom w liście:

1,15-16 (BW)
(15) Przeto i ja, **odkąd usłyszałem o wierze waszej** w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych,
(16) nie przestaję dziękować za was i wspominać was w modlitwach moich

3,1-4 (BW)
(1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan -
(2) **bo zapewne*** słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra,
(3) że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem.
(4) Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej,
* - Interlinia: **jeśli oczywiście**

Przypatrzmy się Dz 20,17-38:

(17) A posławszy z Miletu do Efezu, wezwał starszych zboru. (18) A gdy stawili się u niego, rzekł im: Wy wiecie od pierwszego dnia, gdy stanąłem w Azji, **jak byłem przez cały czas z wami**, (19) i jak służyłem Panu z całą pokorą wśród łez i doświadczeń, które na mnie przychodziły z powodu zasadzek Żydów, (20) jak nie uchylałem się od zwiastowania wam wszystkiego, co pożyteczne, **od nauczania was publicznie i po domach**, (21) wzywając zarówno Żydów, jak i Greków do upamiętania się przed Bogiem i do wiary w Pana naszego, Jezusa. (22) I oto teraz, zniewolony przez Ducha, idę do Jerozolimy, nie wiedząc, co mnie tam spotka, (23) prócz tego, o czym mnie Duch Święty w każdym mieście upewnia, że mnie czekają więzy i uciski. (24) Lecz o życiu moim mówić nie warto i nie przywiązuję do niego wagi, bylebym tylko dokonał biegu mego i służby, którą przyjąłem od Pana Jezusa, żeby składać świadectwo o ewangelii łaski Bożej. (25) A teraz oto wiem, że już nigdy nie będziecie oglądali oblicza mojego wy wszyscy, wśród których bywałem, głosząc Królestwo Boże. (26) Dlatego oświadczam przed wami w dniu dzisiejszym, że nie jestem winien niczyjej krwi; (27) nie uchylałem się bowiem od zwiastowania wam całej woli Bożej. (28) Miejcie pieczę o samych siebie i o całą trzodę, wśród której was Duch Święty ustanowił biskupami, abyście paśli zbór Pański nabyty własną jego krwią. (29) Ja wiem, że po odejściu moim wejdą między was wilki drapieżne, nie oszczędzając trzody, (30) nawet spomiędzy was samych powstaną mężowie, mówiący rzeczy przewrotne, aby uczniów pociągnąć za sobą. (31) Przeto czuwajcie, pamiętając, że **przez trzy lata we dnie i w nocy nie przestawałem ze łzami napominać każdego z was**. (32) A teraz poruczam was Panu i słowu łaski jego, które ma moc zbudować i dać wam dziedzictwo między wszystkimi uświęconymi. (33) Srebra ani złota, ani szaty niczyjej nie pożądałem. (34) **Sami wiecie, że te oto ręce służyły zaspokojeniu potrzeb moich i tych, którzy są ze mną. (35) W tym wszystkim pokazałem wam, że tak pracując, należy wspierać słabych i pamiętać na słowo Pana Jezusa, który sam powiedział: Bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać aniżeli brać.** (36) A to powiedziawszy, padł na kolana swoje wraz z nimi wszystkimi i modlił się. (37) I powstał płacz wielki wśród wszystkich, a rzucając się Pawłowi na szyję, całowali go, (38) bolejąc szczególnie nad słowem, które wypowiedział, że już nigdy nie będą oglądali jego oblicza. I odprowadzili go na statek.

Problemy z autorem

Przypatrzmy się Ef 6,21-24

(21) O wszystkim zaś, żebyście i wy wiedzieli, co się ze mną dzieje i co porabiam, powiadomi was Tychikus, umiłowany brat i wierny sługa w Panu,
(22) którego posłałem do was właśnie po to, abyście dowiedzieli się o tym, co się z nami dzieje, i aby pocieszył wasze serca.
(23) Pokój niech będzie braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa.
(24) Łaska niechaj będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, miłością niezniszczalną. Amen.

I porównajmy z Kol 4,21-24

(7) Wszystko, co mnie dotyczy, opowie wam Tychikus, brat umiłowany i wierny sługa, i współsługa w Panu, (8) którego posłałem do was po to, abyście się dowiedzieli, co się z nami dzieje, i aby pocieszył wasze serca; (9) posłałem go z Onezymem, wiernym i umiłowanym bratem, który pochodzi spośród was; oni was powiadomią o wszystkim, co się tutaj dzieje. (10) Pozdrawia was Arystarch, współwięzień mój, i Marek, siostrzeniec Barnaby, o którym otrzymaliście polecenie, abyście go przyjęli, jeśli do was przyjdzie, (11) i Jezus, zwany Justem. Oni są jedynymi Żydami, którzy są współpracownikami moimi dla sprawy Królestwa Bożego, oni stali się dla mnie pociechą. (12) Pozdrawia was Epafras, który pochodzi spośród was, sługa Chrystusa Jezusa, który nieustannie toczy za was bój w modlitwach, abyście byli doskonali i trwali we wszystkim, co jest wolą Bożą. (13) Wystawiam mu bowiem świadectwo, że ponosi wielki trud za was i za tych, którzy są w Laodycei i w Hierapolis. (14) Pozdrawia was Łukasz, lekarz umiłowany, i Demas.
(15) Pozdrówcie braci w Laodycei i Nymfasa, i zbór, który jest w jego domu. (16) A gdy ten list będzie u was odczytany, postarajcie się o to, aby został odczytany także w zborze Laodycejczyków, a ten, który jest z Laodycei, i wy też przeczytajcie. (17) Powiedzcie też Archippowi: Bacz, abyś wypełnił posługiwanie, które otrzymałeś w Panu. (18) Pozdrowienie moją, Pawła, ręką. Pamiętajcie o więzach moich. Łaska niech będzie z wami. Amen.
.

Problemy z adresatami

Kontrowersję zrodził brak w Ef 1,1 zwrotu „w Efezie” w najstarszych świadectwach, którymi obecnie dysponujemy.

W papirusie $\mathfrak{P}^{46}$, brak frazy „w Efezie” (ok. 200 r.), choć jest w nagłówku.

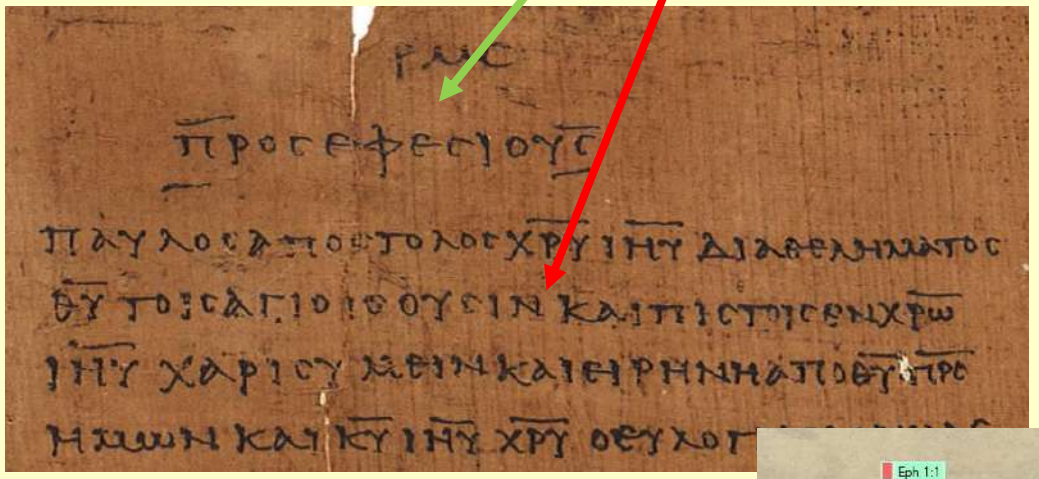

W kodeksie Watykańskim (IV w.) również brak tej frazy, ale w późniejszej jego wersji, zawierającej korekty (X w.), pojawia się na marginesie.

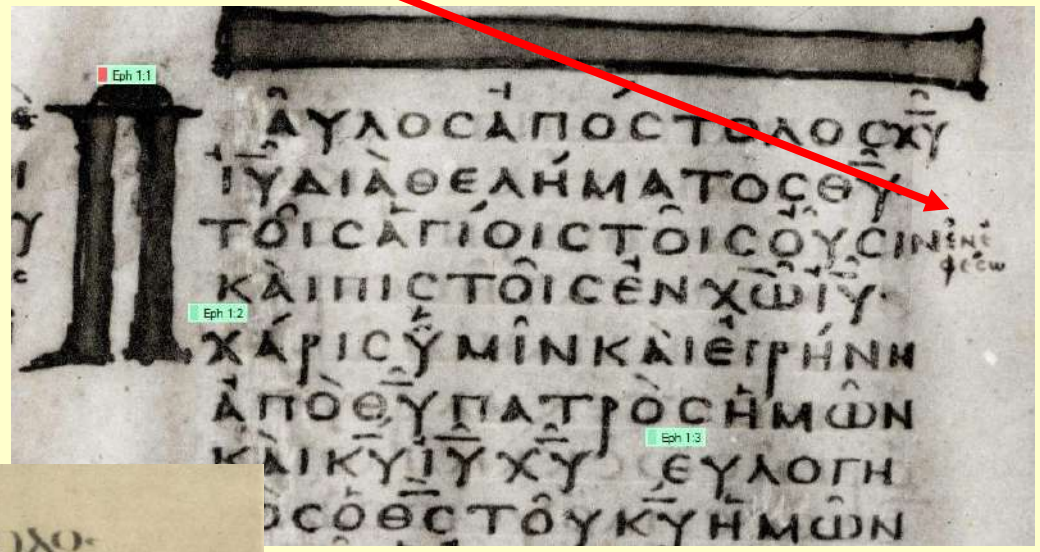

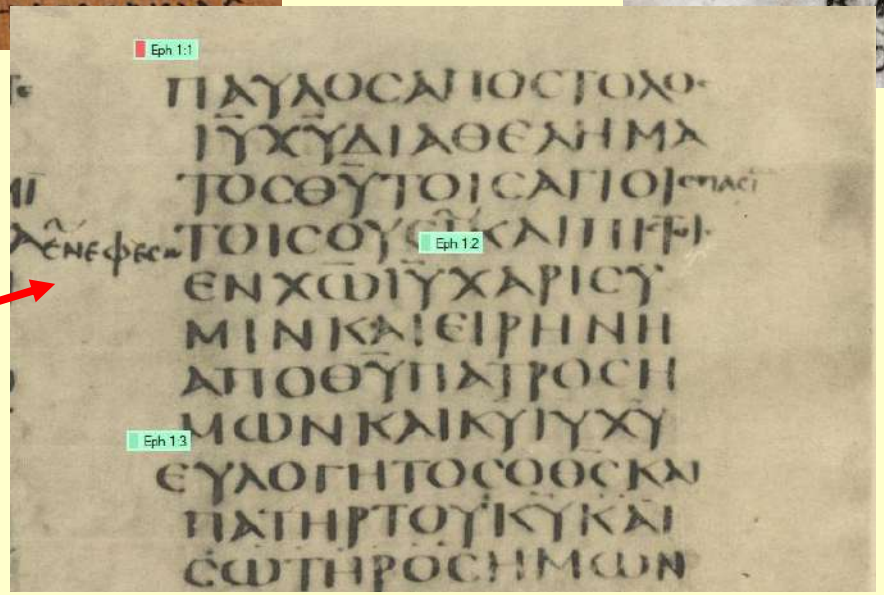

Podobnie jest w kodeksie Synajskim (IV w.; korekty z VI-VII w.)

Najstarsze papirusy jako świadectwa dot. Listu do Efezjan to:

$\mathfrak{P}^{46}$(!) [brak: 2,8-9; 5,7; 6,7; 6,19],
$\mathfrak{P}^{49}$(!) [zawiera: 4,16-19; 4,32-5,13],
$\mathfrak{P}^{92}$(!) [zawiera: 1,11-13; 1,19-21]

Cechy szczególne listu

Klimat listu

- Ton listu jest spokojny, oscyluje pomiędzy nastrojem podniosłym, a rzeczowymi instrukcjami
- Wielokrotnie Paweł wprowadza element uwielbienia i modlitwy
- Brak oczywistych śladów interwencji, brak ostrych zwrotów, brak ognistej polemiki
- Brak odniesień osobistych po stronie adresatów
- Skromne odniesienie do osób związanych z Pawłem (tylko Tychikus)
- Szereg wezwań i wyrażeń mobilizujących odbiorców

Język

- Niejednorodny
- Trudny i często niejasny
- Długie zdania z nagromadzeniem imiesłowów i synonimów
- Stosunkowo niewiele oczywistych cytatów ze ST
- Komentatorzy dostrzegli spory udział semickiego myślenia i wyrażania myśli: sporo zestawień i paralelizmów
- Komentatorzy zauważają też, że język Pawła jest bardziej uczony, bardziej filozoficzny (może to sugerować, iż adresatami jego listu jest środowisko bardziej wymagające, bardziej wykształcone)
- Stosunkowo wiele unikalnych słów i zwrotów, których nie ma w reszcie NT lub innych listach Pawła
- Jak na Pawła to wyraźnie inny styl wypowiedzi, jednak i całość wypowiedzi ma szczególny charakter

Moja propozycja przypuszczalnych powodów powstania listu

Możliwe powody to:

- zmobilizowanie odbiorców do wytrwania przy Chrystusie i przestroga przed powrotem do starego sposobu myślenia i życia;
- wzmocnienie więzi pomiędzy wierzącymi z pogan a wierzącymi z Żydów;
- możliwe, że jakimś problemem był brak jedności, brak poczucia prawdziwej wspólnoty i praktyki miłości.

Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2

Retoryka biblijna a List do Efezjan

- przykłady

Autor: Marek Kaczmarczyk

Kontakt: m.kaczmarczyk@berea.edu.pl

W HRB interesują nas…

Kształty kompozycji

Miejsca akcentowane w poszczególnych kompozycjach

Hierarchiczność całości kompozycji księgi (w naszym przypadku Listu do Efezjan)

Struktury bazowe

Struktura koncentryczna	Struktura równoległa	Struktura równoległa rozdzielona warstwy
A **B** **C** **B1** **A1** lub **A** **B** C **C1** **B1** **A1**	**A1** **B1** **C1** **A2** **B2** **C2**	**X** **A1** **B1** **C1** Fragment rozdzielający **A2** **B2** **C2** **X1**

Przykład 1. struktura równoległa – Ef 2,21-22 (BW)

A1 (21a) na którym

B1 (21b) cała budowa mocno spojona rośnie

C1 (21c) w przybytek święty w Panu,

A2 (22a) na którym

B2 (22b) i wy się wespół budujecie

C2 (22c) na mieszkanie Boże w Duchu.

Przykład 2. struktura złożona hierarchicznie– Ef 2,1-3 (BW+kor.)

A a1 (1a) I wy

b1 (1b) umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2a) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata,

B a1 (2b) naśladując władcę,

b1 (2c) który rządzi w powietrzu,

a2 (2d) ducha,

b2 (2e) który teraz działa w synach opornych.

A1 a2 (3a) Wśród nich i my wszyscy

b2 (3b) żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni;

Zadanie dla was – Ef 6,5-9 (BW)

(5) Słudzy, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi,

(6) nie pełniąc służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako słudzy Chrystusowi, którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy,

(7) służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom,

(8) wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to, co dobrego uczyni.

(9) A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo, zaniechajcie groźby, wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.

Zadanie dla was – Ef 6,5-9 (BW)

A1 (5) Słudzy, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi,

B1 (6) nie pełniąc służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako słudzy Chrystusowi, którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy, (7) służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom,

C1 (8) wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to, co dobrego uczyni.

A2 (9a) A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo,

B2 (9b) zaniechajcie groźby,

C2 (9c) wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.

Zadanie dla was – Ef 6,5-9 (BW)

A1 (5a) Słudzy, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego,
jak Chrystusowi,

B1 a (6a) nie pełniąc służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać,
b (6b) lecz jako słudzy Chrystusowi,
c (6c) którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy,
b1 (7a) służąc dobrą wolą jako Panu,
a1 (7b) a nie ludziom,

C1 (8) wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to,
co dobrego uczyni.

A2 (9a) A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo,
B2 (9b) zaniechajcie groźby,
C2 (9c) wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.

Czas na pytania
i małą przerwę – 5 min.

Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2

Kompozycja Listu do Efezjan

Autor: Marek Kaczmarczyk

Kontakt: m.kaczmarczyk@berea.edu.pl

Propozycje kompozycji Listu do Efezjan z perspektywy linearnej

Ernest Best (EB, Vocatio)	F. Rienecker, G. Maier (LB, Vocatio)	P. J. Kobelski (KKB, Vocatio)	BJ
I. (1,1-2) Adres II. (1,3-3,21) Kościół jako wspólnota odkupionych A. (1,3-14) Głoszenie chwały Boga B. (1,15-23) Wstawiennictwo C. (2,1-10) Życie ze śmierci D. (2,11-22) Żyd i poganin pojednani E. (3,1-13) Służba Pawła dla objawienia F. (3,14-21) Ponowne wstawiennictwo	I. (1,1-2) nadawca, adres i pozdrowienia II. (1,3-3,21) Część pouczająca: A. (1,3-14) Wychwalanie Boga, który wszystkich chrześcijan włączył w swoje dzieło odkupienia; B. (1,15-23) Dziękczynienie i modlitwa za adresatów o głębokie zrozumienie danego w Chrystusie zbawienia całego świata; C. (2,1-22) Chwała nowego życia gminy w Chrystusie; D. (3,1-21) Chwała urzędu apostolskiego św. Pawła, modlitwa o pełne zrozumienie przez odbiorców listu tajemnicy Chrystusa i końcowy hymn.	I. (1,1-2) Wstęp: Adres i pozdrowienie II. (1,3-3,21) Część pierwsza: Objawienie i realizacja Bożego planu A. (1,3-14) Błogosławieństwo B. (1,15-23) Dziękczynienie i modlitwa wstawiennicza C. (2,1-10) niegdyś umarli, teraz ożywieni z Chrystusem D. (2,11-22) Jedność Żydów i pogan E. (3,1-13) Paweł jako interpretator objawionej tajemnicy F. (3,14-19) Modlitwa G. (3,20-21) Końcowa doksologia	I. (1,1-2) Adres II. (1,3-3,21) Tajemnica zbawienia i Kościoła A. (1,3-14) Boży plan zbawienia B. (1,15-23) Triumf i władza Chrystusa C. (2,1-10) Darmowość zbawienia w Chrystusie D. (2,11-22) Pojednanie Żydów i pogan między sobą oraz z Bogiem E. (3,1-13) Paweł sługa tajemnicy Chrystusa F. (3,14-21) Modlitwa Pawła
III. (4,1-6,20) Życie odkupionych A. (4,1-16) Jedność i różnorodność służby B. (4,17-24) Stare i nowe życie C. (4,25-5,14) Chrześcijanie we wspólnocie D. (5,15-6,9) Jak chrześcijanie powinni żyć razem E. (6,10-20) Zbroja chrześcijańska	III. (4,1-6,20) Upomnienie: A. (4,1-16) Upomnienie gminy, by zachowała jedność w miłości przy całym bogactwie darów; B. (4,17-5,20) Ostrzeżenie gminy przed powrotem do pogańskiego życia i upomnienie jej członków, aby postępowali jak dzieci światłości; C. (5,21-6,9) Wspólnota domowa i życie małżeńskie powinny być odbiciem wspólnoty gminy z Jezusem, niewolnicy i panowie powinni się wzajemnie miłować. D. (6,10-20) Zachęta do walki duchowej i opis jej narzędzi.	III. (4,1-6,20) Część druga: Wezwanie do godnego postępowania A. (4,1-16) Jedność i różnorodność w Kościele B. (4,17-5,20) Chrześcijańskie i niechrześcijańskie postępowanie C. (5,21-6,9) Boże zasady życia rodzinnego E. (6,10-20) Życie chrześcijańskie jako walka ze złem	III. (4,1-6,20) Pareneza A. (4,1-16) Wezwanie do jedności B. (4,17-5,20) Nowe życie w Chrystusie C. (5,21-6,9) Moralność w rodzinie D. (6,10-20) Walka duchowa
IV. (6,21-24) Pozdrowienia końcowe	IV. (6,21-24) Informacja o wysłaniu Tychika i pożegnanie.	IV. (6,21-24) Pozdrowienia końcowe	IV. (6,21-24) Pozdrowienia końcowe

Kompozycja Listu do Efezjan i jest i nie jest trywialna

Kompozycja Listu do Efezjan

List do Efezjan

SEKCJA A - Pozdrowienie (łaska i pokój od Ojca i Syna)

[Ef 1] (1) Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa, do świętych w Efezie i wierzących w Chrystusa Jezusa: (2) Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa.

SEKCJA B – Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie (miłość Chrystusa naczelną siłą wywołującą ze świata i transformującą jednostkę i społeczność)

(3) Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas ~~[illegible]~~ w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios; (4) w nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości (5) przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej, (6) ku uwielbieniu chwalebnej łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym. (7) W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, (8) której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności, (9) oznajmiwszy nam według upodobania swego, którym go uprzednio obdarzył, (10) tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ją i w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystko, i to, co jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim, (11) w którym też przypadło nam w udziale stać się jego częścią, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który sprawuje wszystko według zamysłu woli swojej, (12) abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję mieliśmy w Chrystusie. (13) W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym, (14) który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego.

(15) Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych, (16) nie przestaję dziękować za was i wspominać was w modlitwach moich,

(17) aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego, (18a) i oświeci oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał,

(18b) i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego, (19) i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy Jego wobec nas, którzy wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego, (20) jaka okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie (21) ponad wszelką nadziemską władzą i zwierzchnością, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; (22) i wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła, (23) który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia. **[Ef 2]** (1) I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według mody tego świata, naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach opornych. (3) Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni; (4) ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował, (5) i nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście - (6) i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie, (7) aby okazać w przyszłych wiekach nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie. (8) Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; (9) nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

(10) Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili.

(11) Przeto pamiętajcie o tym, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezanymi przez tych, których nazywają obrzezanymi na skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele, (12) byliście w tym czasie bez Chrystusa, dalecy od społeczności Izraelskiej i obcy przymierzom, zawierającym obietnicę, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. (13) Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, znaleźliście się w Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową. (14) Albowiem On jest pokojem naszym. On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i burzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę i mur nieprzyjaźni, (15) On zniósł zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój, stworzył w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka (16) i pojednać obydwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zniweczywszy na nim ~~[illegible]~~. (17) I przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy są blisko. (18) Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. (19) Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga, (20) zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, (21) na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu, (22) na którym i wy się wespół budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.

[Ef 3] (1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan - (2) bo zapewne słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra, (3) że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem. (4) Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej, (5) która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez Ducha objawiona jego świętym apostołom i prorokom, (6) mianowicie, że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię, (7) której sługą zostałem według daru łaski Bożej, okazanej mi przez jego wszechmocne działanie. (8) Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Chrystusowe (9) i abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył, (10) aby teraz nadziemska władza i zwierzchność w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Bożą, (11) według odwiecznego postanowienia, które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, (12) w którym mamy swobodę i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego. (13) Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu ucisku, jakie za was znoszę, wszak to chwała wasza.

(14) Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, (15) od którego wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, (16) by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, (17) żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzenieni i ugruntowani w miłości, (18) zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, (19) i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całkowitą pełnią Bożą. (20) Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy, (21) temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.

[Ef 4] (1) Napomnim was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, (2) z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, (3) starając się zachować jedność Ducha w spójni pokoju: (4) jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani jesteście do jednej nadziei, która należy do waszego powołania; (5) jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; (6) jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. (7) A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. (8) Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, Powiódł za sobą jeńców i ludzi darami obdarzył. (9) A to, że wstąpił, ość innego oznacza, aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi? (10) Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosa, aby napełnić wszystko. (11) I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, (12) aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, (13) aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i dorośliśmy do wymiarów pełni Chrystusowej, (14) abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi fale wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstępy, prowadzący na bezdroża błędu, (15) lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa, (16) z którego całe ciało spojone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości.

SEKCJA C - Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie, wcielając pierwotny Boży plan dla człowieka (społeczność trwająca w miłości i czyniąca wzajemnie dobro)

(17) To więc mówię i zaklinam na Pana, abyście już więcej nie postępowali, jak poganie postępują w próżności umysłu swego, (18) mający przyćmiony umysł i dalecy od życia Bożego przez niewiadomość, która jest w nich, przez zatwardziałość serca ich, (19) mając umysł przyćmiony, oddali się rozpuście dopuszczając się wszelkiej nieczystości z chciwością. **(20) Ale wy nie tak nauczyliście się Chrystusa, (21) jeśliście tylko słyszeli o nim i w nim pouczeni zostali, gdyż prawda jest w Jezusie. (22) ~~Zrzućcie~~ z siebie starego człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego gubią zwodnicze żądze, (23) i odnówcie się w duchu umysłu waszego, (24) a oblecście się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.** (25) Przeto, odrzuciwszy kłamstwo, mówcie prawdę, każdy z bliźnim swoim, bo jesteśmy członkami jedni drugich. (26) Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech słońce nie zachodzi nad gniewem waszym, (27) nie dawajcie diabłu przystępu. (28) Kto kradnie, niech kraść przestanie, a niech raczej żmudną pracą własnych rąk zdobywa dobra, aby miał z czego udzielać potrzebującemu.

(29) Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przynosiło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają. (30) A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. (31) Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złorzeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką złością. (32) Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie. **[Ef 5] (1) Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, (2) i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i siebie samego wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej wonności.** (3) A rozpusta i wszelka nieczystość lub chciwość niech nawet nie będą wymieniane wśród was, jak przystoi świętym, (4) także bezwstyd i błazeńskie mowy lub nieprzyzwoite żarty, które nie ~~[illegible]~~, lecz raczej dziękczynienie. (5) Gdyż to wiedzcie na pewno, że żaden rozpustnik albo nieczysty, lub chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma udziału w Królestwie Chrystusowym i Bożym.

(6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na nieposłusznych synów.

(7) Nie bądźcie tedy współnikami ich.

(8) Byliście bowiem niegdyś ciemnością, a teraz jesteście światłością w Panu.

Postępujcie jako dzieci światłości, (9) bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda. (10) Dochodźcie tego, co jest miłe Panu

(11) I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale je raczej karćcie, (12) bo to nawet wstyd mówić, co się potajemnie wśród nich dzieje.

(13) Wszystko to zaś dzięki światłu wychodzi na jaw jako potępienia godne; (14) wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano:
Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, A zajaśnieje ci Chrystus.

(15) Baczcie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, (16) wykorzystując czas, gdyż dni są złe.

(17) Dlatego nie bądźcie nierozsądni, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pańska.

(18) I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale bądźcie pełni Ducha, (19) rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, (20) dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, (21) ulegając jedni drugim w bojaźni Chrystusowej.

(22) Żony, bądźcie uległe mężom swoim jak Panu, (23) bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem. (24) Ale jak Kościół podlega Chrystusowi, tak i żony mężom swoim we wszystkim. (25) Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie, (26) aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo, (27) aby sam sobie przysposobił Kościół pełen chwały, bez zmazy lub skazy lub czegoś w tym rodzaju, ale żeby był święty i nieposkalany. (28) Tak też mężowie powinni miłować żony swoje, jak własne ciała. Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje. (29) Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, (30) gdyż członkami ciała jego jesteśmy. (31) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, i połączy się z żoną swoją, a tych dwoje będzie jednym ciałem. (32) Tajemnica to wielka, ale ja odnoszę to do Chrystusa i Kościoła. (33) A zatem niechaj i każdy z was miłuje żonę swoją, jak siebie samego, a żona niechaj poważa męża swego. **[Ef 6] (1) Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna. (2) Czcij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą: (3) Aby ci się dobrze działo i abyś długo żył na ziemi. (4) A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana.** (5) Sługi, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi, (6) nie pomiędzy służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako sługi Chrystusowi, którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy, (7) służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom, (8) wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to, co dobrego uczyni. (9) A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo; zaniechajcie groźby, wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.

(10) W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i w potężnej mocy jego. (11) Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli ostać się przed zasadzkami diabelskimi. (12) Gdyż bój toczymy nie z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władcami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich. (13) Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić opór w dniu złym i, dokonawszy wszystkiego, ostać się. (14) **Stójcie tedy, opasawszy biodra swoje prawdą, przywdziawszy pancerz sprawiedliwości (15) i obuwszy nogi, by być gotowymi do zwiastowania ewangelii pokoju.** (16) a przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste pociski złego; (17) weźcie też przyłbicę zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo Boże.

SEKCJA B1 – Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i miłości oraz jako narzędzie udziału w misji Pawła na rzecz zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny

(18) W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych (19) i za mnie, aby mi, kiedy otworzę usta moje, dana była mowa do śmiałego zwiastowania [tajemnicy] ewangelii, (20) dla której poselstwo sprawuję w więzach, abym ją mógł z odwagą zwiastować, jak to czynić winienem.

SEKCJA A1 - Pozdrowienie (motyw: pokój, miłość i wiara od Ojca i Syna; miłość do Pana)

(21) O wszystkim zaś, żebyście i wy wiedzieli, co się ze mną dzieje i co porabiam, powiadomi was ~~[illegible]~~, umiłowany brat i wierny sługa w Panu, (22) którego posłałem do was właśnie po to, abyście dowiadzali się o tym, co się z nami dzieje, i aby pocieszył wasze serca. (23) Pokój niech będzie braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa. (24) Łaska niechaj będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, miłością niezniszczalną. Amen.

Kompozycja Listu do Efezjan

SEKCJA A [1,1-2]

SEKCJA B [1,3-4,16]

- SEKWENCJA A [1,3-14]
- SEKWENCJA B [1,15-3,21]
- SEKWENCJA A1 [4,1-16]

SEKCJA C [4,17-6,17]

- SEKWENCJA A [4,17-28]
- SEKWENCJA B [4,29-5,5]
- SEKWENCJA C [5,6-21]
- SEKWENCJA B1 [5,22-6,9]
- SEKWENCJA A1 [6,10-17]

SEKCJA B1 [6,18-20]

SEKCJA A1 [6,21-24]

List do Efezjan

SEKCJA A - Pozdrowienie (łaska i pokój od Ojca i Syna)

[Ef 1] (1) Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa, do świętych w Efezie i wierzących w Chrystusa Jezusa: (2) Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa.

SEKCJA B – Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie (miłość Chrystusa naczelną siłą wywołującą ze świata i transformującą jednostkę i społeczność)

(3) Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas ~~ubłogosławił~~ w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios; (4) w nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości (5) przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej, (6) ku uwielbieniu chwalebnej łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym. (7) W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, (8) której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności, (9) oznajmiwszy nam według upodobania swego, którym go uprzednio obdarzył, (10) tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ją i w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystko, i to, co jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim, (11) w którym też przypadło nam w udziale stać się jego częścią, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który sprawuje wszystko według zamysłu woli swojej, (12) abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję miliśmy w Chrystusie. (13) W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym, (14) który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego.

(15) Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych, (16) nie przestaję dziękować za was i wspominać was w modlitwach moich,

(17) aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego, (18a) i oświecił oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał,

(18b) i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego, (19) i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy Jego wobec nas, którzy wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego, (20) jaka okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie (21) ponad wszelką nadziemską władzą i zwierzchnością, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; (22) i wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła, (23) który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia. **[Ef 2]** (1) I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata, naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach oporu. (3) Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni; (4) ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował, (5) i nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście - (6) i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie, (7) aby okazać w przyszłych wiekach nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie. (8) Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; (9) nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

(10) Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili.

(11) Przeto pamiętajcie o tym, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezanymi przez tych, których nazywają obrzezanymi na skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele, (12) byliście w tym czasie bez Chrystusa, dalecy od społeczności izraelskiej i obcy przymierzom, zawierającym obietnicę, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. (13) Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową. (14) Albowiem On jest pokojem naszym. On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i burzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, (15) On zniósł zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój, stworzył w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka (16) i pojednać obydwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zniweczywszy na nim ~~nieprzyjaźń~~. (17) I przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy są blisko. (18) Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. (19) Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga, (20) zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, (21) na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu, (22) na którym i wy się wespół budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.

[Ef 3] (1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan - (2) bo zapewne słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra, (3) że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem. (4) Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej, (5) która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez Ducha objawiona jego świętym apostołom i prorokom, (6) mianowicie, że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię, (7) której sługą zostałem według daru łaski Bożej, okazanej mi przez jego wszechmocne działanie. (8) Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Chrystusowe (9) i abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył, (10) aby teraz nadziemskie władze i zwierzchności w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Bożą, (11) według odwiecznego postanowienia, które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, (12) w którym mamy swobodę i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego. (13) Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu ucisku, jakie za was znoszę, wszak to chwała wasza.

(14) Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, (15) od którego wszelkie ojcowstwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, (16) by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, (17) żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzenieni i ugruntowani w miłości, (18) zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, (19) i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całkowitą pełnią Bożą. (20) Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy, (21) temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.

[Ef 4] (1) Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, (2) z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, (3) starając się zachować jedność Ducha w spójni pokoju: (4) jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani jesteście do jednej nadziei, które nakły do waszego powołania; (5) jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; (6) jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. (7) A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. (8) Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, Powiódł za sobą jeńców i ludzi darami obdarzył. (9) A to, że wstąpił, ość innego oznacza, aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi? (10) Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosa, aby napełnić wszystko. (11) I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, (12) aby przygotował świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, (13) aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i dorośliemy do wymiarów pełni Chrystusowej, (14) abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi fala wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstępy, prowadzący na bezdroża błędu, (15) lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa, (16) z którego całe ciało spojone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości.

SEKCJA C - Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie, wcielając pierwotny Boży plan dla człowieka (społeczność trwająca w miłości i czyniąca wzajemnie dobro)

(17) To więc mówię i zaklinam na Panu, abyście już więcej nie postępowali, jak poganie postępują w próżności umysłu swego, (18) mający przyćmiony umysł i dalecy od życia Bożego przez niewiadomość, która jest w nich, przez zatwardziałość serca ich, (19) mając umysł przyćmiony, oddali się rozpuście dopuszczając się wszelkiej nieczystości z chciwością. **(20) Ale wy nie tak nauczyliście się Chrystusa, (21) jeśliście tylko słyszeli o nim i w nim pouczeni zostali, gdyż prawda jest w Jezusie. (22) ~~Zwróciście~~ z siebie starego człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego gubią zwodnicze żądze, (23) i odnowcie się w duchu umysłu waszego, (24) a oblecście się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.** (25) Przeto, odrzuciwszy kłamstwo, mówcie prawdę, każdy z bliźnim swoim, bo jesteśmy członkami jedni drugich. (26) Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech słońce nie zachodzi nad gniewem waszym, (27) nie dawajcie diabłu przystępu. (28) Kto kradnie, niech kraść przestanie, a niech raczej żmudną pracą własnych rąk zdobywa dobra, aby miał z czego udzielać potrzebującemu.

(29) Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przyniosło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają. (30) A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. (31) Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złorzeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką złością. (32) Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie. **[Ef 5] (1) Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, (2) i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i siebie samego wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej woności.** (3) A rozpusta i wszelka nieczystość lub chciwość niech nawet nie będą wymieniane wśród was, jak przystoi świętym, (4) także bezwstyd i błazeńska mowa lub nieprzyzwoite żarty, które nie ~~przystoją~~, lecz raczej dziękczynienie. (5) Gdyż to wiedzcie na pewno, że żaden rozpustnik albo nieczysty, lub chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma udziału w Królestwie Chrystusowym i Bożym.

(6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na nieposłusznych synów.

(7) Nie bądźcie tedy współnikami ich.

(8) Byliście bowiem niegdyś ciemnością, a teraz jesteście światłością w Panu.

Postępujcie jako dzieci światłości, (9) bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda. (10) Dochodźcie tego, co jest miłe Panu

(11) I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale je raczej karćcie, (12) bo to nawet wstyd mówić, co się potajemnie wśród nich dzieje.

(13) Wszystko to zaś dzięki światłu wychodzi na jaw jako potępienia godne; (14) wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano:

Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, A zajaśnieje ci Chrystus.

(15) Baczcie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, (16) wykorzystując czas, gdyż dni są złe.

(17) Dlatego nie bądźcie nierozsądni, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pańska.

(18) I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale bądźcie pełni Ducha, (19) rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, (20) dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, (21) ulegając jedni drugim w bojaźni Chrystusowej.

(22) Żony, bądźcie uległe mężom swoim jak Panu, (23) bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem. (24) Ale jak Kościół podlega Chrystusowi, tak i żony mężom swoim we wszystkim. (25) Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie, (26) aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo, (27) aby sam sobie przysposobił Kościół pełen chwały, bez zmazy lub skazy lub czegoś w tym rodzaju, ale żeby był święty i nieposkalany. (28) Tak też mężowie powinni miłować żony swoje, jak własne ciała. Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje. (29) Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, (30) gdyż członkami ciała jego jesteśmy. (31) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, i połączy się z żoną swoją, a tych dwoje będzie jednym ciałem. (32) Tajemnica to wielka, ale ja odnoszę to do Chrystusa i Kościoła. (33) A zatem niechaj i każdy z was miłuje żonę swoją, jak siebie samego, a żona niechaj poważa męża swego. **[Ef 6] (1) Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna. (2) Czcij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą: (3) Aby ci się dobrze działo i abyś długo żył na ziemi. (4) A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana.** (5) Słudzy, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi, (6) nie pomiędzy służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako sługi Chrystusowi, którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy, (7) służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom, (8) wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to, co dobrego uczyni. (9) A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo; zaniechajcie groźby, wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.

(10) W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i w potędze mocy jego. (11) Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli ostać się przed zasadzkami diabelskimi. (12) Gdyż bój toczymy nie z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władcami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich. (13) Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić opór w dniu złym i, dokonawszy wszystkiego, ostać się. (14) **Stójcie tedy, opasawszy biodra swoje prawdą, przywdziawszy pancerz sprawiedliwości (15) i obuwszy nogi, by być gotowymi do zwiastowania ewangelii pokoju.** (16) a przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste pociski złego; (17) weźcie też przyłbicę zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo Boże.

SEKCJA B1 – Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i miłości oraz jako narzędzie udziału w misji Pawła na rzecz zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny

(18) W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych (19) i za mnie, aby mi, kiedy otworzę usta moje, dana była mowa do śmiałego zwiastowania [tajemnicy] ewangelii, (20) dla której poselstwo sprawuję w więzach, abym ją mógł z odwagą zwiastować, jak to czynić winienem.

SEKCJA A1 - Pozdrowienie (motyw: pokój, miłość i wiara od Ojca i Syna; miłość do Pana)

(21) O wszystkim zaś, żebyście i wy wiedzieli, co się ze mną dzieje i co porabiam, powiadomi was ~~Tychik~~, umiłowany brat i wierny sługa w Panu, (22) którego posłałem do was właśnie po to, abyście dowiedzieli się o tym, co się z nami dzieje, i aby pocieszył wasze serca. (23) Pokój niech będzie braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa. (24) Łaska niechaj będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, miłością niezniszczalną. Amen.

Ef 1,1-2 i Ef 6,21-24

[Ef 1] (1) Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa, do świętych w Efezie i wierzących w Chrystusa Jezusa:

(2) Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa.

[Ef 6] (21) O wszystkim zaś, żebyście i wy wiedzieli, co się ze mną dzieje i co porabiam, powiadomi was Tychikus, umiłowany brat i wierny sługa w Panu, (22) którego posłałem do was właśnie po to, abyście dowiedzieli się o tym, co się z nami dzieje, i aby pocieszył wasze serca.

(23) Pokój niech będzie braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa. (24) Łaska niechaj będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, miłością niezniszczalną. Amen.

Początkowe i końcowe pozdrowienia

Kompozycja Listu do Efezjan

SEKCJA A [1,1-2]

SEKCJA B [1,3-4,16]

- SEKWENCJA A [1,3-14]
- SEKWENCJA B [1,15-3,21]
- SEKWENCJA A1 [4,1-16]

SEKCJA C [4,17-6,17]

- SEKWENCJA A [4,17-28]
- SEKWENCJA B [4,29-5,5]
- SEKWENCJA C [5,6-21]
- SEKWENCJA B1 [5,22-6,9]
- SEKWENCJA A1 [6,10-17]

SEKCJA B1 [6,18-20]

SEKCJA A1 [6,21-24]

List do Efezjan

SEKCJA A - Pozdrowienie (łaska i pokój od Ojca i Syna)

[Ef 1] (1) Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa, do świętych w Efezie i wierzących w Chrystusa Jezusa: (2) Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa.

SEKCJA B – Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie (miłość Chrystusa naczelną siłą wywołującą ze świata i transformującą jednostkę i społeczność)

(3) Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas ~~ubłogosławił~~ w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios; (4) w nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości (5) przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej, (6) ku uwielbieniu chwalebnej łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym. (7) W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, (8) której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności, (9) oznajmiwszy nam według upodobania swego, którym go uprzednio obdarzył, (10) tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ją i w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystko, i to, co jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim, (11) w którym też przypadło nam w udziale stać się jego częścią, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który sprawuje wszystko według zamysłu woli swojej, (12) abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję miliśmy w Chrystusie. (13) W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym, (14) który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego.

(15) Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych, (16) nie przestaję dziękować za was i wspominać was w modlitwach moich,

(17) aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego, (18a) i oświeci oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał,

(18b) i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego, (19) i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy Jego wobec nas, którzy wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego, (20) jaka okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie (21) ponad wszelką nadziemską władzą i zwierzchnością, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; (22) i wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła, (23) który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia. **[Ef 2]** (1) I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata, naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach oporu. (3) Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni; (4) ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował, (5) i nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście - (6) i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie, (7) aby okazać w przyszłych wiekach nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie. (8) Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; (9) nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

(10) Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili.

(11) Przeto pamiętajcie o tym, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezanymi przez tych, których nazywają obrzezanymi na skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele, (12) byliście w tym czasie bez Chrystusa, dalecy od społeczności izraelskiej i obcy przymierzom, zawierającym obietnicę, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. (13) Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową. (14) Albowiem On jest pokojem naszym. On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i burzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, (15) On zniósł zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój, stworzył w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka (16) i pojednać obydwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zniweczywszy na nim ~~nieprzyjaźń~~. (17) I przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy są blisko. (18) Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. (19) Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga, (20) zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, (21) na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek świętym w Panu, (22) na którym i wy się wespół budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.

[Ef 3] (1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan - (2) bo zapewne słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra, (3) że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem. (4) Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej, (5) która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez Ducha objawiona jego świętym apostołom i prorokom, (6) mianowicie, że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię, (7) której sługą zostałem według daru łaski Bożej, okazanej mi przez jego wszechmocne działanie. (8) Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Chrystusowe (9) i abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył, (10) aby teraz nadziemskie władze i zwierzchności w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Bożą, (11) według odwiecznego postanowienia, które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, (12) w którym mamy swobodę i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego. (13) Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu ucisku, jakie za was znoszę, wszak to chwała wasza.

(14) Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, (15) od którego wszelkie ojcowstwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, (16) by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, (17) żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzenieni i ugruntowani w miłości, (18) zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, (19) i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całkowitą pełnią Bożą. (20) Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy, (21) temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.

[Ef 4] (1) Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, (2) z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, (3) starając się zachować jedność Ducha w spójni pokoju: (4) jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani jesteście do jednej nadziei, które nakłady do waszego powołania; (5) jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; (6) jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. (7) A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. (8) Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, Powiódł za sobą jeńców i ludzi darami obdarzył. (9) A to, że wstąpił, odź innego oznacza, aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi? (10) Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosa, aby napełnić wszystko. (11) I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, (12) aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, (13) aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i doroślimy do wymiarów pełni Chrystusowej, (14) abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi fala wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstępy, prowadzący na bezdroża błędu, (15) lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa, (16) z którego całe ciało spojone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości.

SEKCJA C - Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie, wcielając pierwotny Boży plan dla człowieka (społeczność trwająca w miłości i czyniąca wzajemnie dobro)

(17) To więc mówię i zaklinam na Panu, abyście już więcej nie postępowali, jak poganie postępują w próżności umysłu swego, (18) mający przyćmiony umysł i dalecy od życia Bożego przez niewiadomość, która jest w nich, przez zatwardziałość serca ich, (19) mając umysł przyćmiony, oddali się rozpuście dopuszczając się wszelkiej nieczystości z chciwością. **(20) Ale wy nie tak nauczyliście się Chrystusa, (21) jeśliście tylko słyszeli o nim i w nim pouczeni zostali, gdyż prawda jest w Jezusie. (22) ~~Zwróciście~~ z siebie starego człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego gubią zwodnicze żądze, (23) i odnowcie się w duchu umysłu waszego, (24) a oblecście się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.** (25) Przeto, odrzuciwszy kłamstwo, mówcie prawdę, każdy z bliźnim swoim, bo jesteśmy członkami jedni drugich. (26) Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech słońce nie zachodzi nad gniewem waszym, (27) nie dawajcie diabłu przystępu. (28) Kto kradnie, niech kraść przestanie, a niech raczej żmudną pracą własnych rąk zdobywa dobra, aby miał z czego udzielać potrzebującemu.

(29) Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przyniosło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają. (30) A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. (31) Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złorzeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką złością. (32) Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie. **[Ef 5] (1) Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, (2) i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i siebie samego wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej woności.** (3) A rozpusta i wszelka nieczystość lub chciwość niech nawet nie będą wymieniane wśród was, jak przystoi świętym, (4) także bezwstyd i błazeńskie mowa lub nieprzyzwoite żarty, które nie ~~przystoją~~, lecz raczej dziękczynienie. (5) Gdyż to wiedzcie na pewno, że żaden rozpustnik albo nieczysty, lub chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma udziału w Królestwie Chrystusowym i Bożym.

(6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na nieposłusznych synów.

(7) Nie bądźcie tedy współnikami ich.

(8) Byliście bowiem niegdyś ciemnością, a teraz jesteście światłością w Panu.

Postępujcie jako dzieci światłości, (9) bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda. (10) Dochodźcie tego, co jest miłe Panu

(11) I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale je raczej karćcie, (12) bo to nawet wstyd mówić, co się potajemnie wśród nich dzieje.

(13) Wszystko to zaś dzięki światłu wychodzi na jaw jako potępienia godne; (14) wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano:

Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, A zajaśnieje ci Chrystus.

(15) Baczcie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, (16) wykorzystując czas, gdyż dni są złe.

(17) Dlatego nie bądźcie nierozsądni, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pańska.

(18) I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale bądźcie pełni Ducha, (19) rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, (20) dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, (21) ulegając jedni drugim w bojaźni Chrystusowej.

(22) Żony, bądźcie uległe mężom swoim jak Panu, (23) bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem. (24) Ale jak Kościół podlega Chrystusowi, tak i żony mężom swoim we wszystkim. (25) Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie, (26) aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo, (27) aby sam sobie przysposobił Kościół pełen chwały, bez zmazy lub skazy lub czegoś w tym rodzaju, ale żeby był święty i nieposkalany. (28) Tak też mężowie powinni miłować żony swoje, jak własne ciała. Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje. (29) Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, (30) gdyż członkami ciała jego jesteśmy. (31) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, i połączy się z żoną swoją, a tych dwoje będzie jednym ciałem. (32) Tajemnica to wielka, ale ja odnoszę to do Chrystusa i Kościoła. (33) A zatem niechaj i każdy z was miłuje żonę swoją, jak siebie samego, a żona niechaj poważa męża swego. **[Ef 6] (1) Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna. (2) Czcij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą: (3) Aby ci się dobrze działo i abyś długo żył na ziemi. (4) A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana.** (5) Słudzy, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi, (6) nie pomiędzy służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako sługi Chrystusowi, którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy, (7) służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom, (8) wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to, co dobrego uczyni. (9) A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo; zaniechajcie groźby, wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.

(10) W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i w potędze mocy jego. (11) Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli ostać się przed zasadzkami diabelskimi. (12) Gdyż bój toczymy nie z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władcami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich. (13) Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić opór w dniu złym i, dokonawszy wszystkiego, ostać się. (14) **Stójcie tedy, opasawszy biodra swoje prawdą, przywdziawszy pancerz sprawiedliwości (15) i obuwszy nogi, by być gotowymi do zwiastowania ewangelii pokoju.** (16) a przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste pociski złego; (17) weźcie też przyłbicę zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo Boże.

SEKCJA B1 – Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i miłości oraz jako narzędzie udziału w misji Pawła na rzecz zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny

(18) W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych (19) i za mnie, aby mi, kiedy otworzę usta moje, dana była mowa do śmiałego zwiastowania [tajemnicy] ewangelii, (20) dla której poselstwo sprawuję w więzach, abym ją mógł z odwagą zwiastować, jak to czynić winienem.

SEKCJA A1 - Pozdrowienie (motyw: pokój, miłość i wiara od Ojca i Syna; miłość do Pana)

(21) O wszystkim zaś, żebyście i wy wiedzieli, co się ze mną dzieje i co porabiam, powiadomi was ~~Tychik~~, umiłowany brat i wierny sługa w Panu, (22) którego posłałem do was właśnie po to, abyście dowiedzieli się o tym, co się z nami dzieje, i aby pocieszył wasze serca. (23) Pokój niech będzie braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa. (24) Łaska niechaj będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, miłością niezniszczalną. Amen.

Ef 1,3-14 i Ef 4,1-16

[Ef 1] (3) Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas ubłogosławił w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios; (4) w nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości (5) przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej, (6) ku uwielbieniu chwalebnej łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym. (7) W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, (8) której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności, (9) oznajmiwszy nam według upodobania swego, którym go uprzednio obdarzył, (10) tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ją i w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystko, i to, co jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim, (11) w którym też przypadło nam w udziale stać się jego cząstką, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który sprawuje wszystko według zamysłu woli swojej, (12) abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję mieliśmy w Chrystusie. (13) W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym, (14) który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego.

[Ef 4] (1) Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, (2) z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, (3) starając się zachować jedność Ducha w spójni pokoju: (4) jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani jesteście do jednej nadziei, która należy do waszego powołania; (5) jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; (6) jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. (7) A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. (8) Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, powiódł za sobą jeńców i ludzi darami obdarzył. (9) A to, że wstąpił, cóż innego oznacza, aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi? (10) Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosa, aby napełnić wszystko. (11) I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, (12) aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, (13) aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i dorośniemy do wymiarów pełni Chrystusowej, (14) abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi lada wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstęp, prowadzący na bezdroża błędu, (15) lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa, (16) z którego całe ciało spojone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości.

Ef 1,3-14 i Ef 4,1-16

[**Ef 1**] (3) Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas ubłogosławił w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios; (4) w nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości (5) przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej, (6) ku uwielbieniu chwalebnej łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym. (7) W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, (8) której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności, (9) oznajmiwszy nam według upodobania swego, którym go uprzednio obdarzył, (10) tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ją i w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystko, i to, co jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim, (11) w którym też przypadło nam w udziale stać się jego cząstką, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który sprawuje wszystko według zamysłu woli swojej, (12) abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję mieliśmy w Chrystusie. (13) W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Du… dziedzictwa na… ku uwielbieniu chwały jego.

[**Ef 4**] (1) Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, (2) z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, (3) starając się zachować jedność Ducha w spójni pokoju: (4) jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani jesteście do jednej nadziei, która należy do waszego powołania; (5) jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; (6) jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. (7) A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. (8) Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, powiódł za sobą jeńców i ludzi darami obdarzył. (9) A to, że wstąpił, cóż innego oznacza, aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi? (10) Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosa, aby napełnić wszystko. (11) I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, (12) aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, (13) aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i dorośniemy do wymiarów pełni Chrystusowej, (14) abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi lada wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstęp, prowadzący na bezdroża błędu, (15) lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa. (16) z którego całe ciało spojone i związane przez wszystkie …czeniem …siebie samo w miłości.

Boży projekt i powołanie człowieka w Chrystusie do rodziny Boga; wezwanie do życia, które jest świadome Bożego planu i będzie właściwą odpowiedzią na łaskę i dar Chrystusa.

Kompozycja Listu do Efezjan - porządek treści w SEKCJI B

SEKCJA A [1,1-2]

SEKCJA B [1,3-4,16]

SEKWENCJA A [1,3-14]
Boży projekt i plan w Chrystusie dla człowieka

SEKWENCJA B [1,15-3,21]

SEKWENCJA A1 [4,1-16]
Życie na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C [4,17-6,17]

SEKCJA B1 [6,18-20]

SEKCJA A1 [6,21-24]

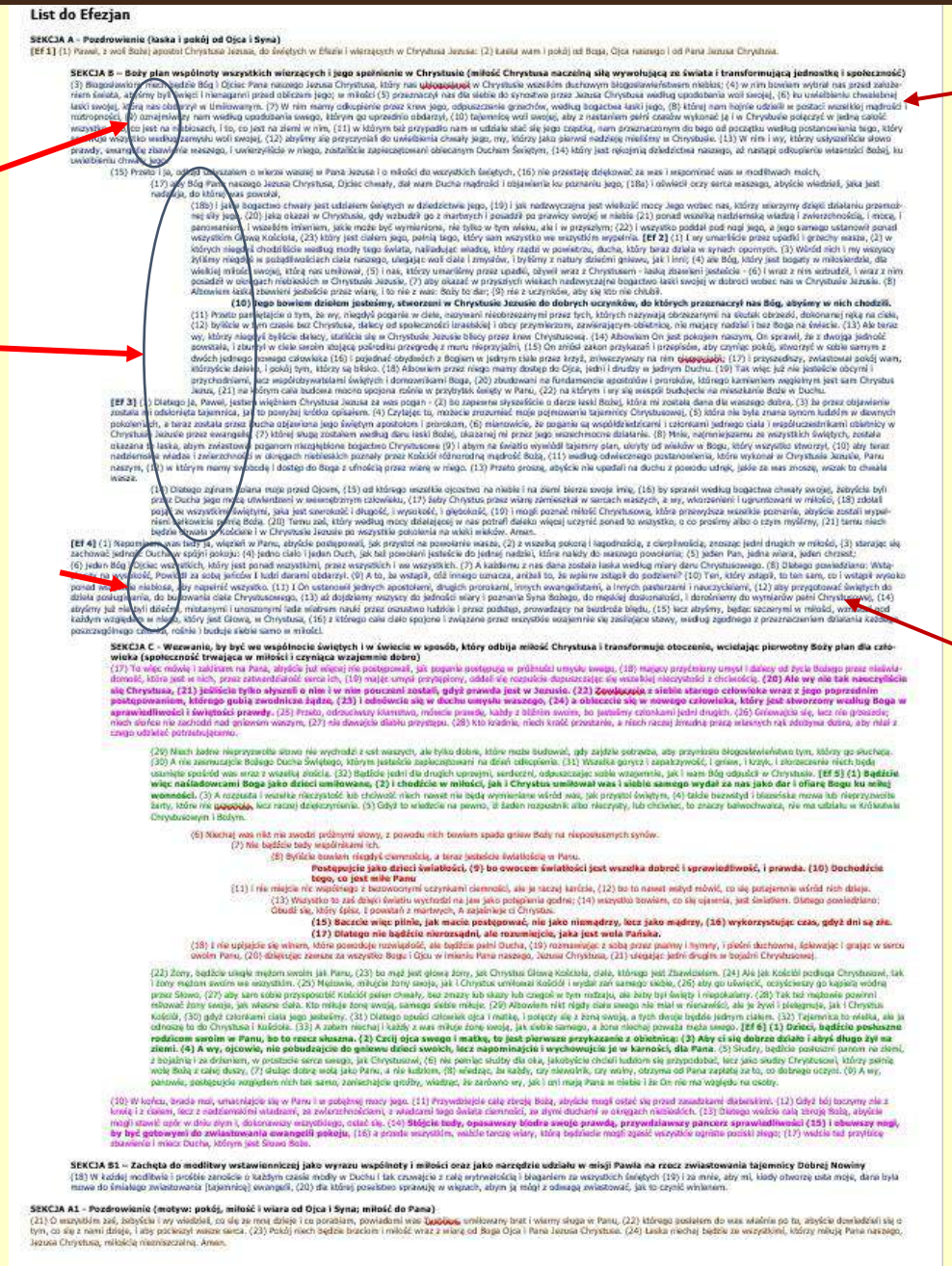

List do Efezjan

SEKCJA A - Pozdrowienie (łaska i pokój od Ojca i Syna)
[Ef 1] (1) Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa, do świętych w Efezie i wierzących w Chrystusa Jezusa: (2) Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa.

SEKCJA B – Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie (miłość Chrystusa naczelną siłą wywołującą ze świata i transformującą jednostkę i społeczność)
(3) Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas ~~wybrał~~ w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios; (4) w nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości (5) przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej, (6) ku uwielbieniu chwalebnej łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym. (7) W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, (8) której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności, (9) oznajmiwszy nam według upodobania swego, którym go uprzednio obdarzył, (10) tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ja i w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystkie rzeczy, co jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim, (11) w którym też przypadło nam w udziale stać się jego czątką, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który wszystko według zamysłu woli swojej, (12) abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję miliśmy w Chrystusie. (13) W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym, (14) który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego.
(15) Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych, (16) nie przestaję dziękować za was i wspominać was w modlitwach moich,
(17) aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego, (18a) i oświeci oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał,
(18b) i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego, (19) i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy Jego wobec nas, którzy wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego, (20) jaka okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie (21) ponad wszelką nadziemską władzą i zwierzchnością, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; (22) i wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła, (23) który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia. **[Ef 2]** (1) I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata, naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach oporych. (3) Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni; (4) ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował, (5) i nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście - (6) i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie, (7) aby okazać w przyszłych wiekach nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie. (8) Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; (9) nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.
(10) Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili.
(11) Przeto pamiętajcie o tym, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezanymi przez tych, których nazywają obrzezanymi na skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele, (12) byliście w tym czasie bez Chrystusa, dalecy od społeczności izraelskiej i obcy przymierzom, zawierającym obietnicę, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. (13) Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową. (14) Albowiem On jest pokojem naszym. On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i burzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, (15) On zniósł zakon przykazań w postaci nakazów, aby czyniąc pokój, stworzył w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka (16) i pojednać obydwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zniweczywszy na nim ~~nieprzyjaźń~~. (17) I przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście dalecy, i pokój tym, którzy są blisko. (18) Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. (19) Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga, (20) zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, (21) na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu, (22) na którym i wy się wespół budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.
[Ef 3] (1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan - (2) bo zapewne słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra, (3) że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem. (4) Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej, (5) która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez Ducha objawiona jego świętym apostołom i prorokom, (6) mianowicie, że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię. (7) której sługą zostałem według daru łaski Bożej, okazanej mi przez jego wszechmocne działanie. (8) Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Chrystusowe (9) i abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył, (10) aby teraz nadziemskie władze i zwierzchności w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Bożą, (11) według odwiecznego postanowienia, które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, (12) w którym mamy śmiałość i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego. (13) Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu ucisków, jakie za was znoszę, wszak to chwała wasza.
(14) Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, (15) od którego wszelkie ojcowstwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, (16) by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, (17) żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzenieni i ugruntowani w miłości, (18) zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, (19) i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całą pełnią Boga. (20) Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy, (21) temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.
[Ef 4] (1) Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, (2) z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, (3) starając się zachować jedność Ducha w spójni pokoju: (4) jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani jesteście do jednej nadziei, która należy do waszego powołania; (5) jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; (6) jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. (7) A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. (8) Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, Powiódł za sobą jeńców i ludzi darami obdarzył. (9) A to, że wstąpił, dał innego oznacza, aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi? (10) Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosa, aby napełnić wszystko. (11) I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, (12) aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, (13) aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i doroślimy do wymiarów pełni Chrystusowej, (14) abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi fale wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstęp, prowadzący na bezdroża błędu, (15) lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, we wszystkim rosli ku Niemu, który jest Głową, w Chrystusie, (16) z którego całe ciało spojone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości.

SEKCJA C - Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie, wcielając pierwotny Boży plan dla człowieka (społeczność trwająca w miłości i czyniąca wzajemnie dobro)
(17) To więc mówię i zaklinam na Pana, abyście już więcej nie postępowali, jak poganie postępują w próżności umysłu swego, (18) mający przyćmiony umysł i dalecy od życia Bożego przez niewiadomość, która jest w nich, przez zatwardziałość serca ich, (19) mając umysł przyćmiony, oddali się rozpuście dopuszczając się wszelkiej nieczystości z chciwością. **(20) Ale wy nie tak nauczyliście się Chrystusa, (21) jeśliście tylko słyszeli o nim i w nim pouczeni zostali, gdyż prawda jest w Jezusie. (22) ~~Zwróciście~~ z siebie starego człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego gubią zwodnicze żądze, (23) i odnowcie się w duchu umysłu waszego, (24) a oblecście się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.** (25) Przeto, odrzuciwszy kłamstwo, mówcie prawdę, każdy z bliźnim swoim, bo jesteśmy członkami jedni drugich. (26) Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech słońce nie zachodzi nad gniewem waszym, (27) nie dawajcie diabłu przystępu. (28) Kto kradnie, niech kraść przestanie, a niech raczej żmudną pracą własnych rąk zdobywa dobra, aby miał z czego udzielać potrzebującemu.
(29) Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przyniosło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają. (30) A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. (31) Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złorzeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką złością. (32) Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, miłosierni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie. **[Ef 5] (1) Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, (2) i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i siebie samego wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej woności.** (3) A rozpusta i wszelka nieczystość lub chciwość niech nawet nie będą wymieniane wśród was, jak przystoi świętym, (4) także bezwstyd i błazeńskie mowy lub nieprzyzwoite żarty, które nie ~~przystoją~~, lecz raczej dziękczynienie. (5) Gdyż to wiedzcie na pewno, że żaden rozpustnik albo nieczysty, lub chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma udziału w Królestwie Chrystusowym i Bożym.
(6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na nieposłusznych synów.
(7) Nie bądźcie tedy współnikami ich.
(8) Byliście bowiem niegdyś ciemnością, a teraz jesteście światłością w Panu.
Postępujcie jako dzieci światłości, (9) bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda. (10) Dochodźcie tego, co jest miłe Panu
(11) I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale je raczej karćcie, (12) bo to nawet wstyd mówić, co się potajemnie wśród nich dzieje.
(13) Wszystko to zaś dzięki światłu wychodzi na jaw jako potępienia godne; (14) wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano:
Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, A zajaśnieje ci Chrystus.
(15) Baczcie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, (16) wykorzystując czas, gdyż dni są złe.
(17) Dlatego nie bądźcie nierozsądni, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pańska.
(18) I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale bądźcie pełni Ducha, (19) rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, (20) dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, (21) ulegając jedni drugim w bojaźni Chrystusowej.
(22) Żony, bądźcie uległe mężom swoim jak Panu, (23) bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem. (24) Ale jak Kościół podlega Chrystusowi, tak i żony mężom swoim we wszystkim. (25) Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie, (26) aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo, (27) aby sam sobie przysposobił Kościół pełen chwały, bez zmazy lub skazy lub czegoś w tym rodzaju, aby były być święty i nieposkalany. (28) Tak też mężowie powinni miłować żony swoje, jak własne ciała. Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje. (29) Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, (30) gdyż członkami ciała jego jesteśmy. (31) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, i połączy się z żoną swoją, a tych dwoje będzie jednym ciałem. (32) Tajemnica to wielka, ale ja odnoszę to do Chrystusa i Kościoła. (33) A zatem niechaj i każdy z was miłuje żonę swoją, jak siebie samego, a żona niechaj poważa męża swego. **[Ef 6] (1) Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna. (2) Czcij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą: (3) Aby ci się dobrze działo i abyś długo żył na ziemi. (4) A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana.** (5) Sługy, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi, (6) nie pomiędzy służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako sługy Chrystusowi, którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy, (7) służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom, (8) wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to, co dobrego uczyni. (9) A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo; zaniechajcie groźby, wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.
(10) W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i w potędze mocy jego. (11) Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli ostać się przed zasadzkami diabelskimi. (12) Gdyż bój toczymy nie z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władcami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich. (13) Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić opór w dniu złym i, dokonawszy wszystkiego, ostać się. (14) **Stójcie tedy, opasawszy biodra swoje prawdą, przywdziawszy pancerz sprawiedliwości (15) i obuwszy nogi, by być gotowymi do zwiastowania ewangelii pokoju.** (16) a przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste pociski złego; (17) weźcie też przyłbicę zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo Boże.

SEKCJA B1 – Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i miłości oraz jako narzędzie udziału w misji Pawła na rzecz zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny
(18) W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych (19) i za mnie, aby mi, kiedy otworzę usta moje, dana była mowa do śmiałego zwiastowania [tajemnicy] ewangelii, (20) dla której poselstwo sprawuję w więzach, abym ją mógł z odwagą zwiastować, jak to czynić winienem.

SEKCJA A1 - Pozdrowienie (motyw: pokój, miłość i wiara od Ojca i Syna; miłość do Pana)
(21) O wszystkim zaś, żebyście i wy wiedzieli, co się ze mną dzieje i co porabiam, powiadomi was ~~Tychik~~ umiłowany brat i wierny sługa w Panu, (22) którego posłałem do was właśnie po to, abyście dowiedzieli się o tym, co się z nami dzieje, i aby pocieszył wasze serca. (23) Pokój niech będzie braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa. (24) Łaska niechaj będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, miłością niezniszczalną. Amen.

Plan Boga zjednoczenia w Chrystusie

Spełnienie planu zjednoczenia w Chrystusie

Ef 1,15-16 i Ef 3,1-13

[Ef 1] (15) Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych, (16) nie przestaję dziękować za was i wspominać was w modlitwach moich,

[Ef 3] (1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan - (2) bo zapewne słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra, (3) że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem. (4) Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej, (5) która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez Ducha objawiona jego świętym apostołom i prorokom, (6) mianowicie, że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię, (7) której sługą zostałem według daru łaski Bożej, okazanej mi przez jego wszechmocne działanie. (8) Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Chrystusowe (9) i abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył, (10) aby teraz nadziemskie władze i zwierzchności w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Bożą, (11) według odwiecznego postanowienia, które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, (12) w którym mamy swobodę i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego. (13) Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu udręk, jakie za was znoszę, wszak to chwała wasza

Ef 1,15-16 i Ef 3,1-13

[Ef 1] (15) Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych, (16) nie przestaję dziękować za was i wspominać was w modlitwach moich,

[Ef 3] (1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan - (2) bo zapewne słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra, (3) że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem. (4) Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej, (5) która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez Ducha objawiona jego świętym apostołom i prorokom, (6) mianowicie, że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię, (7) której sługą zostałem według daru łaski Bożej, okazanej mi przez jego wszechmocne działanie. (8) Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Chrystusowe (9) i abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył, (10) aby teraz nadziemskie władze i zwierzchności w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Bożą, (11) według odwiecznego postanowienia, które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, (12) w którym mamy swobodę i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego. (13) Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu udręk, jakie za was znoszę, wszak to chwała wasza.

Paweł i Efezjanie współuczestnikami duchowej społeczności ukierunkowanej na wzajemne wsparcie, okazywanie miłości i budowanie.

Kompozycja Listu do Efezjan - porządek treści w SEKCJI B

SEKCJA A [1,1-2]

SEKCJA B [1,3-4,16]

SEKWENCJA A [1,3-14]
Boży projekt i plan w Chrystusie dla człowieka

SEKWENCJA B [1,15-3,21]

SEKWENCJA A1 [4,1-16]
Życie na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C [4,17-6,17]

SEKCJA B1 [6,18-20]

SEKCJA A1 [6,21-24]

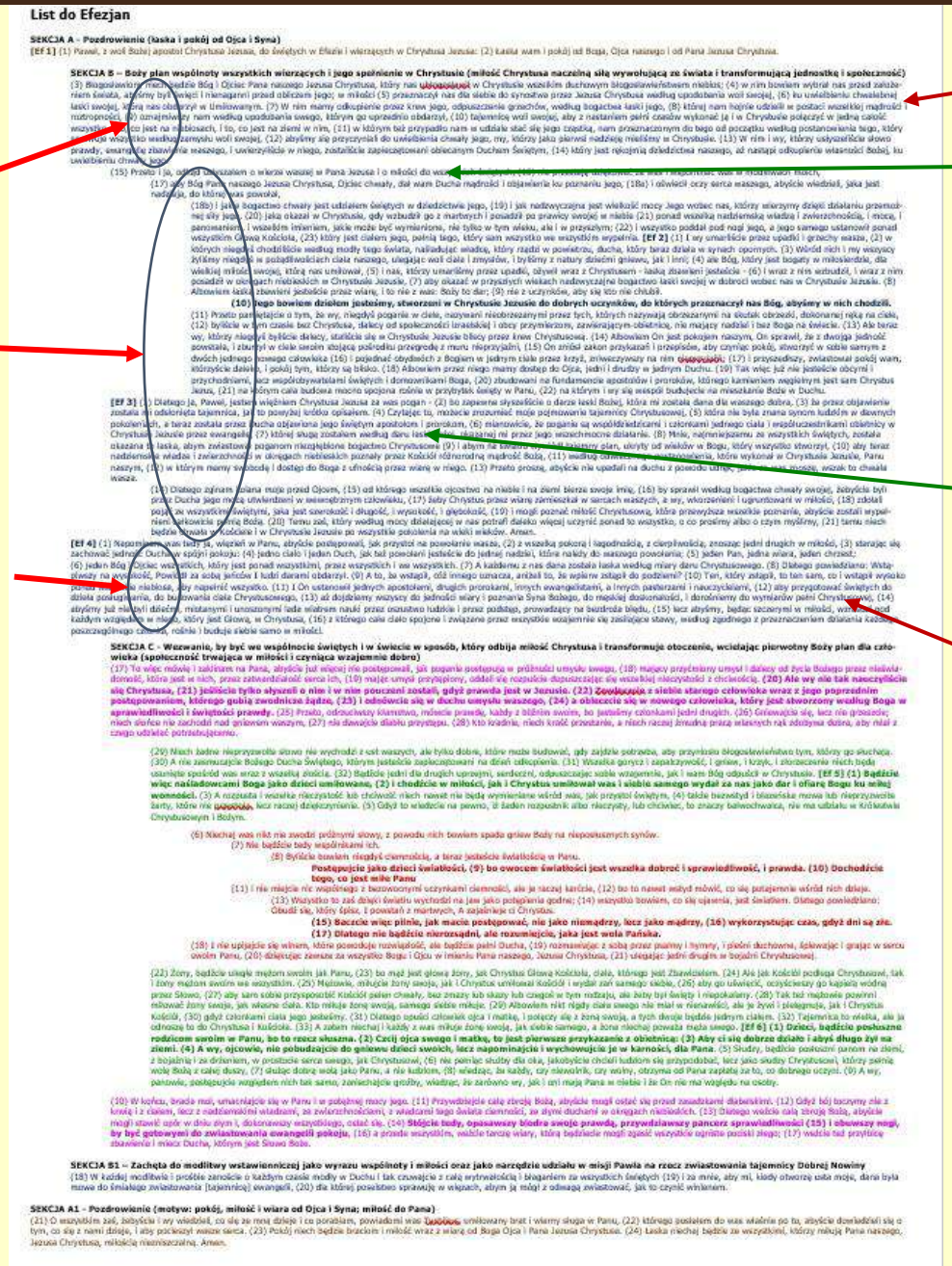

List do Efezjan

SEKCJA A - Pozdrowienie (łaska i pokój od Ojca i Syna)
[Ef 1] (1) Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa, do świętych w Efezie i wierzących w Chrystusa Jezusa: (2) Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa.

SEKCJA B – Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie (miłość Chrystusa naczelną siłą wywołującą ze świata i transformującą jednostkę i społeczność)
(3) Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas [illegible] w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios; (4) w nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości (5) przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej, (6) ku uwielbieniu chwalebnej łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym. (7) W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, (8) której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności, (9) oznajmiwszy nam według upodobania swego, którym go uprzednio obdarzył, (10) tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ją i w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystkie rzeczy, co jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim, (11) w którym też przypadło nam w udziale stać się jego częścią, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który [illegible] wszystko według zamysłu woli swojej, (12) abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję miliśmy w Chrystusie. (13) W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym, (14) który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego.
(15) Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych, [illegible] (16) [illegible] was w modlitwach moich,
(17) aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego, (18a) i oświeci oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał,
(18b) i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego, (19) i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy Jego wobec nas, którzy wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego, (20) jaka okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie (21) ponad wszelką nadziemską władzą i zwierzchnością, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; (22) i wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła, (23) który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia. **[Ef 2]** (1) I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata, naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach oporych. (3) Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni; (4) ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował, (5) i nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście - (6) i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie, (7) aby okazać w przyszłych wiekach nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie. (8) Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; (9) nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.
(10) Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili.
(11) Przeto pamiętajcie o tym, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezanymi przez tych, których nazywają obrzezanymi na skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele, (12) byliście w tym czasie bez Chrystusa, dalecy od społeczności izraelskiej i obcy przymierzom, zawierającym obietnicę, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. (13) Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową. (14) Albowiem On jest pokojem naszym. On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i burzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, (15) On zniósł zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój, stworzył w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka (16) i pojednać obydwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zniweczywszy na nim [illegible]. (17) I przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście dalecy, i pokój tym, którzy są blisko. (18) Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. (19) Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga, (20) zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, (21) na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu, (22) na którym i wy się wespół budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.
[Ef 3] (1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan - (2) bo zapewne słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra, (3) że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem. (4) Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej, (5) która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez Ducha objawiona jego świętym apostołom i prorokom, (6) mianowicie, że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię, (7) której sługą zostałem według daru łaskawej mi przez jego wszechmocne działanie. (8) Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Chrystusowe (9) i abym na światło dzienne wydobył plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył, (10) aby teraz nadziemskim władze i zwierzchności w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Boża, (11) według [illegible], które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, (12) w którym mamy śmiałość i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego. (13) Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu [illegible] przez was, wszak to chwała wasza.
(14) Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, (15) od którego wszelkie ojcowstwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, (16) by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, (17) żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzenieni i ugruntowani w miłości, (18) zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, (19) i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całkowitą pełnią Bożą. (20) Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy, (21) temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.
[Ef 4] (1) Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, (2) z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, (3) starając się zachować jedność Ducha w spójni pokoju: (4) jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani jesteście do jednej nadziei, które nakłady do waszego powołania; (5) jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; (6) jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. (7) A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. (8) Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, Powiódł za sobą jeńców i ludzi darami obdarzył. (9) A to, że wstąpił, odź innego oznacza, aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi? (10) Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad niebiosa, aby napełnić wszystko. (11) I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, (12) aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, (13) aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i doroślimy do wymiarów pełni Chrystusowej, (14) abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi falą wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstępy, prowadzący na bezdroża błędu, (15) lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa, (16) z którego całe ciało spojone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości.

SEKCJA C - Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie, wcielając pierwotny Boży plan dla człowieka (społeczność trwająca w miłości i czyniąca wzajemnie dobro)
(17) To więc mówię i zaklinam na Pana, abyście już więcej nie postępowali, jak poganie postępują w próżności umysłu swego, (18) mający przyćmiony umysł i dalecy od życia Bożego przez niewiadomość, która jest w nich, przez zatwardziałość serca ich, (19) mając umysł przyćmiony, oddali się rozpuście dopuszczając się wszelkiej nieczystości z chciwością. **(20) Ale wy nie tak nauczyliście się Chrystusa, (21) jeśliście tylko słyszeli o nim i w nim pouczeni zostali, gdyż prawda jest w Jezusie. (22) Zwróćcie z siebie starego człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego gubią zwodnicze żądze, (23) i odnówcie się w duchu umysłu waszego, (24) a oblecście się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.** (25) Przeto, odrzuciwszy kłamstwo, mówcie prawdę, każdy z bliźnim swoim, bo jesteśmy członkami jedni drugich. (26) Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech słońce nie zachodzi nad gniewem waszym, (27) nie dawajcie diabłu przystępu. (28) Kto kradnie, niech kraść przestanie, a niech raczej żmudną pracą własnych rąk zdobywa dobra, aby miał z czego udzielać potrzebującemu.
(29) Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przyniosło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają. (30) A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. (31) Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złorzeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką złością. (32) Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie. **[Ef 5] (1) Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, (2) i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i siebie samego wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej woności.** (3) A rozpusta i wszelka nieczystość lub chciwość niech nawet nie będą wymieniane wśród was, jak przystoi świętym, (4) także bezwstyd i błazeńskie mowy lub nieprzyzwoite żarty, które nie [illegible], lecz raczej dziękczynienie. (5) Gdyż to wiedzcie na pewno, że żaden rozpustnik albo nieczysty, lub chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma udziału w Królestwie Chrystusowym i Bożym.
(6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na nieposłusznych synów.
(7) Nie bądźcie tedy współnikami ich.
(8) Byliście bowiem niegdyś ciemnością, a teraz jesteście światłością w Panu.
Postępujcie jako dzieci światłości, (9) bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda. (10) Dochodźcie tego, co jest miłe Panu
(11) I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale je raczej karćcie, (12) bo to nawet wstyd mówić, co się potajemnie wśród nich dzieje.
(13) Wszystko to zaś dzięki światłu wychodzi na jaw jako potępienia godne; (14) wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano:
Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, A zajaśnieje ci Chrystus.
(15) Baczcie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, (16) wykorzystując czas, gdyż dni są złe.
(17) Dlatego nie bądźcie nierozsądni, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pańska.
(18) I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale bądźcie pełni Ducha, (19) rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, (20) dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, (21) ulegając jedni drugim w bojaźni Chrystusowej.
(22) Żony, bądźcie uległe mężom swoim jak Panu, (23) bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem. (24) Ale jak Kościół podlega Chrystusowi, tak i żony mężom swoim we wszystkim. (25) Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie, (26) aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo, (27) aby sam sobie przysposobił Kościół pełen chwały, bez zmazy lub skazy lub czegoś w tym rodzaju, ale żeby był święty i nieposkalany. (28) Tak też mężowie powinni miłować żony swoje, jak własne ciała. Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje. (29) Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, (30) gdyż członkami ciała jego jesteśmy. (31) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, i połączy się z żoną swoją, a tych dwoje będzie jednym ciałem. (32) Tajemnica to wielka, ale ja odnoszę to do Chrystusa i Kościoła. (33) A zatem niechaj i każdy z was miłuje żonę swoją, jak siebie samego, a żona niechaj poważa męża swego. **[Ef 6] (1) Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna. (2) Czcij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą: (3) Aby ci się dobrze działo i abyś długo żył na ziemi. (4) A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana.** (5) Słudzy, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi, (6) nie pomiędzy służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako sługy Chrystusowi, którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy, (7) służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom, (8) wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to, co dobrego uczyni. (9) A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo; zaniechajcie groźby, wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.
(10) W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i w potędze mocy jego. (11) Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli ostać się przed zasadzkami diabelskimi. (12) Gdyż bój toczymy nie z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władzami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich. (13) Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić opór w dniu złym i, dokonawszy wszystkiego, ostać się. (14) **Stójcie tedy, opasawszy biodra swoje prawdą, przywdziawszy pancerz sprawiedliwości (15) i obuwszy nogi, by być gotowymi do zwiastowania ewangelii pokoju.** (16) a przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste pociski złego; (17) weźcie też przyłbicę zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo Boże.

SEKCJA B1 – Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i miłości oraz jako narzędzie udziału w misji Pawła na rzecz zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny
(18) W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych (19) i za mnie, aby mi, kiedy otworzę usta moje, dana była mowa do śmiałego zwiastowania [tajemnicę] ewangelii, (20) dla której poselstwo sprawuję w więzach, abym ją mógł z odwagą zwiastować, jak to czynić winienem.

SEKCJA A1 - Pozdrowienie (motyw: pokój, miłość i wiara od Ojca i Syna; miłość do Pana)
(21) O wszystkim zaś, żebyście i wy wiedzieli, co się ze mną dzieje i co porabiam, powiadomi was [illegible] umiłowany brat i wierny sługa w Panu, (22) którego posłałem do was właśnie po to, abyście dowiedzieli się o tym, co się z nami dzieje, i aby pocieszył wasze serca. (23) Pokój niech będzie braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa. (24) Łaska niechaj będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, miłością niezniszczalną. Amen.

Plan Boga zjednoczenia w Chrystusie

Podkreślenie wspólnotowości (modlitwa)

Podkreślenie wspólnotowości (Pawła misja na rzecz pogan, ku zjednoczonej społeczności – tajemnica Ewangelii)

Spełnienie planu zjednoczenia w Chrystusie

Ef 1,17-18 i Ef 3,14-21

[**Ef 1**] (17) aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec
chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu
jego, (18) i oświecił oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka
jest nadzieja, do której was powołał, i jakie bogactwo chwały
jest udziałem świętych w dziedzictwie jego,

[**Ef 3**] (14) Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, (15) od którego
wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, (16) by sprawił
według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą
utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, (17) żeby Chrystus przez wiarę
zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzenieni i ugruntowani w
miłości, (18) zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i
długość, i wysokość, i głębokość, (19) i mogli poznać miłość Chrystusową,
która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całkowicie
pełnią Bożą. (20) Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi
daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym
myślimy, (21) temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie
po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.

Ef 1,17-18 i Ef 3,14-21

[**Ef 1**] (17) aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego, (18) i oświecił oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał, i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego,

[**Ef 3**] (14) Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, (15) od którego wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, (16) by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, (17) żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzenieni i ugruntowani w miłości, (18) zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, (19) i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całkowicie pełnią Bożą. (20) Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy, (21) temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.

Miłość Chrystusa jest sednem pogłębienia poznania Boga, kierunku powołania człowieka i jego dojrzałości duchowej.

Kompozycja Listu do Efezjan - porządek treści w SEKCJI B

SEKCJA A [1,1-2]

SEKCJA B [1,3-4,16]

SEKWENCJA A [1,3-14]
Boży projekt i plan w Chrystusie dla człowieka

SEKWENCJA B [1,15-3,21]

SEKWENCJA A1 [4,1-16]
Życie na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C [4,17-6,17]

SEKCJA B1 [6,18-20]

SEKCJA A1 [6,21-24]

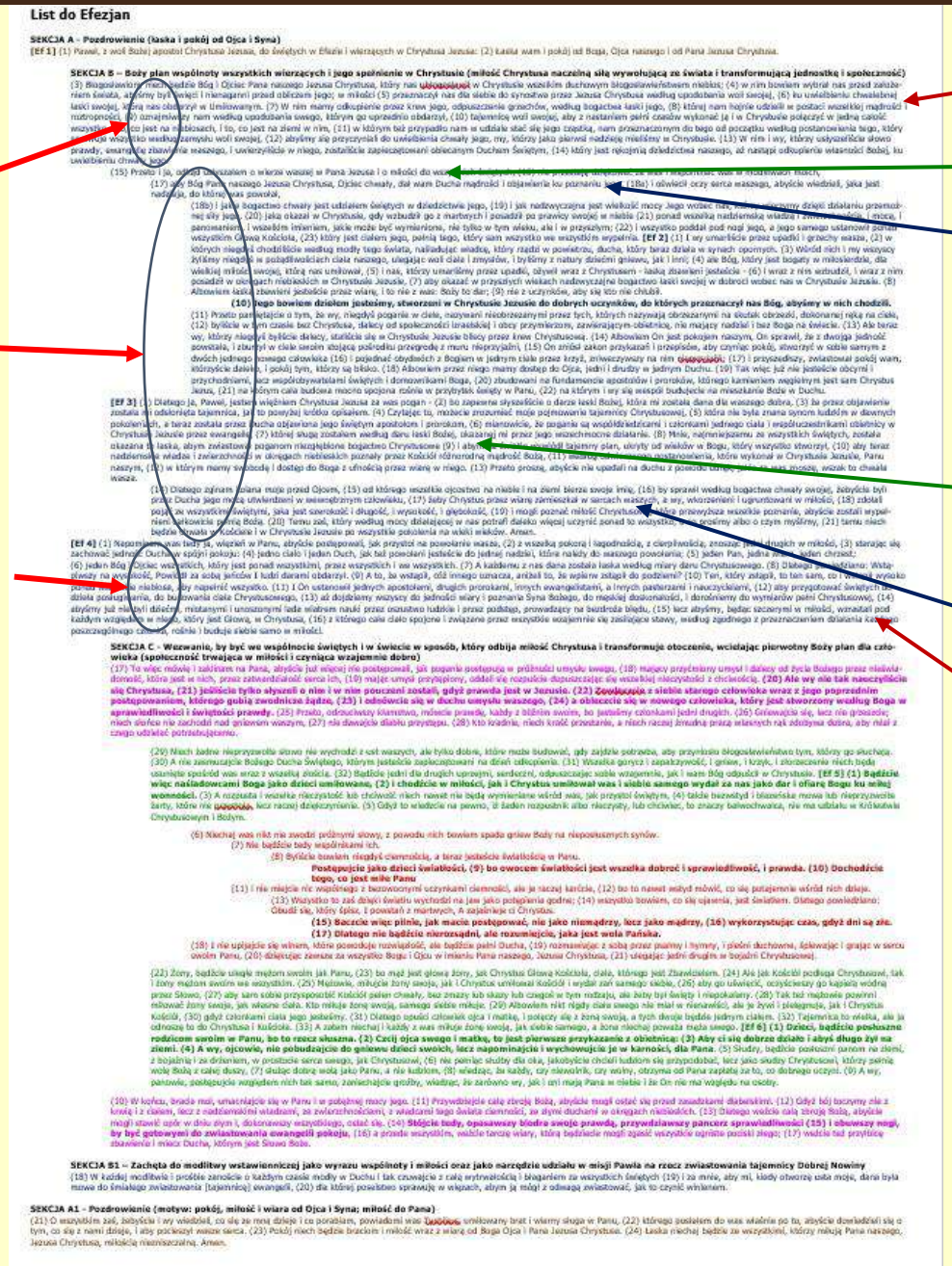

List do Efezjan

SEKCJA A - Pozdrowienie (łaska i pokój od Ojca i Syna)

SEKCJA B – Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie (miłość Chrystusa naczelną siłą wywołującą ze świata i transformującą jednostkę i społeczność)

SEKCJA C - Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie, wcielając pierwotny Boży plan dla człowieka (społeczność trwająca w miłości i czyniąca wzajemnie dobro)

SEKCJA B1 – Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i miłości oraz jako narzędzie udziału w misji Pawła na rzecz zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny

SEKCJA A1 - Pozdrowienie (motyw: pokój, miłość i wiara od Ojca i Syna; miłość do Pana)

Plan Boga zjednoczenia w Chrystusie

Podkreślenie wspólnotowości (modlitwa)

Modlitwa o głębsze poznanie

Podkreślenie wspólnotowości (Pawła misja na rzecz pogan, ku zjednoczonej społeczności – tajemnica Ewangelii)

Ukazanie sedna głębszego poznania

Spełnienie planu zjednoczenia w Chrystusie

Ef 1,19-2,22

[Ef 1] (19) i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy Jego wobec nas, którzy wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego, (20) jaką okazał
w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie (21) ponad wszelką nadziemską władzą i zwierzchnością, i
mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; (22) i wszystko poddał
pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła, (23) który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we
wszystkim wypełnia. [Ef 2] (1) I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata,
naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach opornych. (3) Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w
pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni; (4) ale Bóg, który jest bogaty w
miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował, (5) i nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską
zbawieni jesteście - (6) i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie, (7) aby okazać w
przyszłych wiekach nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie. (8) Albowiem łaską zbawieni jesteście
przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; (9) nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

(10) **Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili.**

(11) Przeto pamiętajcie o tym, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezanymi przez tych, których nazywają obrzezanymi na
skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele, (12) byliście w tym czasie bez Chrystusa, dalecy od społeczności izraelskiej i obcy przymierzom,
zawierającym obietnicę, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. (13) Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w
Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową. (14) Albowiem On jest pokojem naszym, On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i
zburzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, (15) On zniósł zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój,
stworzyć w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka (16) i pojednać obydwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż,
zniweczywszy na nim nieprzyjaźń; (17) i przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy są blisko. (18)
Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. (19) Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz
współobywatelami świętych i domownikami Boga, (20) zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym
jest sam Chrystus Jezus, (21) na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu, (22) na którym i wy się wespół
budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.

Ef 1,19-2,22

[Ef 1] (19) i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy Jego wobec nas, którzy wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego, (20) jaką okazał
w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie (21) ponad wszelką nadziemską władzą i zwierzchnością, i
mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; (22) i wszystko poddał
pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła, (23) który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we
wszystkim wypełnia. [Ef 2] (1) I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata,
naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach opornych. (3) Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w
pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni; (4) ale Bóg, który jest bogaty w
miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował, (5) i nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską
zbawieni jesteście - (6) i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie, (7) aby okazać w
przyszłych wiekach nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie. (8) Albowiem łaską zbawieni jesteście
przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; (

(10) Jego bowiem dzieł
nas Bóg, abyśmy w nich chodzili.

Nowe stworzenie – Boży projekt w Chrystusie odbudowy społeczności ludzi ku wspólnocie skupionej na czynieniu dobra.

(11) Przeto pamiętajcie o tym, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezanymi przez tych, których nazywają obrzezanymi na
skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele, (12) byliście w tym czasie bez Chrystusa, dalecy od społeczności izraelskiej i obcy przymierzom,
zawierającym obietnicę, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. (13) Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w
Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową. (14) Albowiem On jest pokojem naszym, On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i
zburzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, (15) On zniósł zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój,
stworzyć w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka (16) i pojednać obydwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż,
zniweczywszy na nim nieprzyjaźń; (17) i przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy są blisko. (18)
Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. (19) Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz
współobywatelami świętych i domownikami Boga, (20) zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym
jest sam Chrystus Je m i wy się wespół
budujecie na mieszk

Dzieła łaski i miłości Boga i Chrystusa to fundamenty jednej, pojednanej wspólnoty, oddanej Bogu i poddanej, przez prowadzenie Ducha, Chrystusowi.

Kompozycja Listu do Efezjan - porządek treści w SEKCJI B

SEKCJA A [1,1-2]

SEKCJA B [1,3-4,16]

SEKWENCJA A [1,3-14]
Boży projekt i plan w Chrystusie dla człowieka

SEKWENCJA B [1,15-3,21]
Dzieło Ojca i Syna: nowe stworzenie

SEKWENCJA A1 [4,1-16]
Życie na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C [4,17-6,17]

SEKCJA B1 [6,18-20]

SEKCJA A1 [6,21-24]

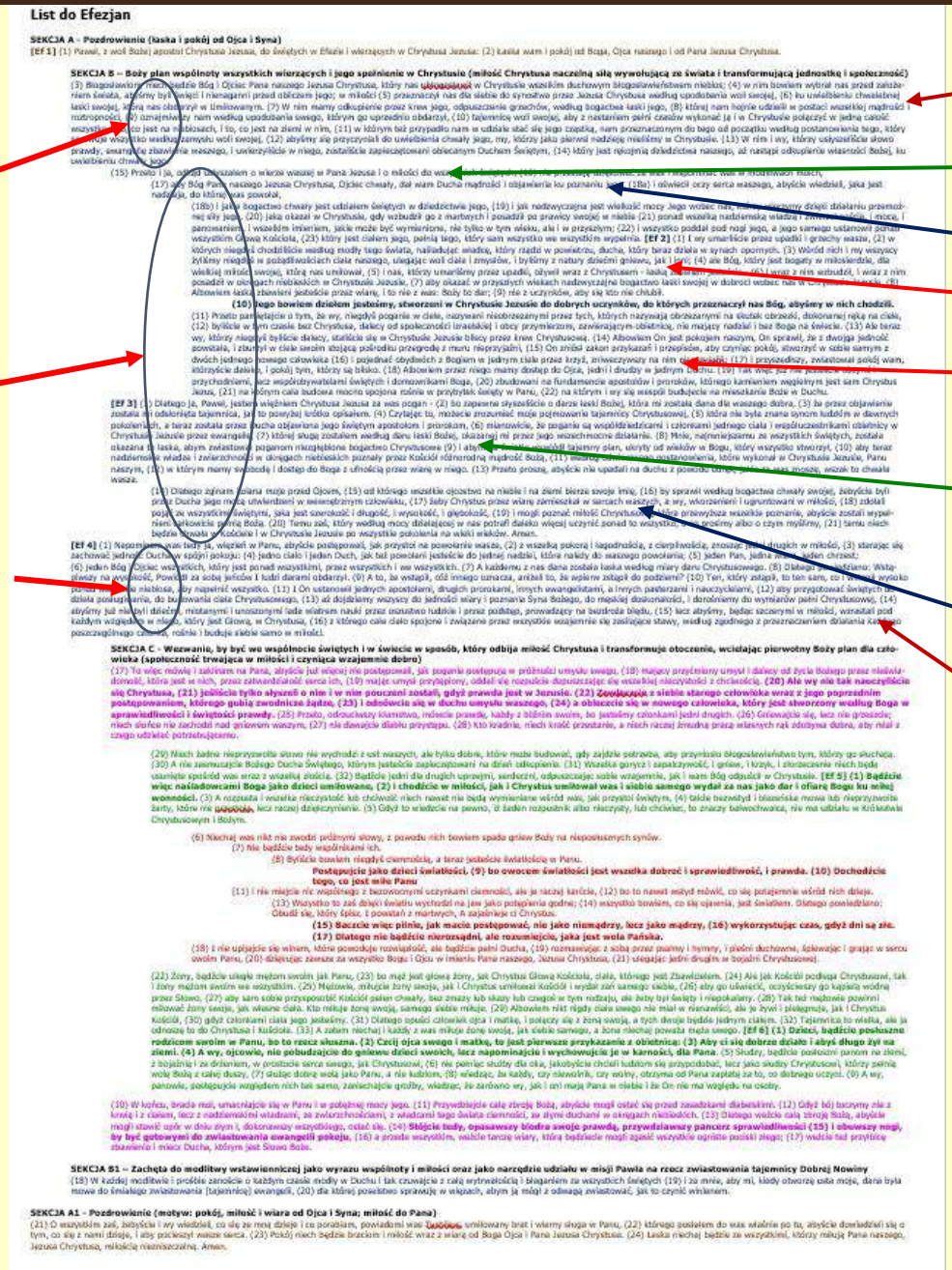

List do Efezjan

SEKCJA A - Pozdrowienie (łaska i pokój od Ojca i Syna)
[Ef 1] (1) Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa, do świętych w Efezie i wierzących w Chrystusa Jezusa: (2) Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa.

SEKCJA B – Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie (miłość Chrystusa naczelną siłą wywołującą ze świata i transformującą jednostkę i społeczność)
(3) Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas ubłogosławił w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios; (4) w nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości (5) przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej, (6) ku uwielbieniu chwalebnej łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym. (7) W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, (8) której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności, (9) oznajmiwszy nam według upodobania swego, którym go uprzednio obdarzył, (10) tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ją i w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystkie rzeczy, co jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim, (11) w którym też przypadło nam w udziale stać się jego częścią, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który wszystko według zamysłu woli swojej, (12) abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję miliśmy w Chrystusie. (13) W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym, (14) który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego.
(15) Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych, [illegible] (16) [illegible] (17) aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego, (18a) i oświecił oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał,
(18b) i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego, (19) i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy Jego wobec nas, [illegible] działaniu przemożnej siły jego, (20) jaka okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie (21) ponad wszelką nadziemską władzą i [illegible] i imienia, i nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; (22) i wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła, (23) który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia. [Ef 2] (1) I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata, naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach oporych. (3) Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni; (4) ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował, (5) i nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską [illegible] (6) i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie, (7) aby okazać w przyszłych wiekach nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie. (8) Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; (9) nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.
(10) Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili.
(11) Przeto pamiętajcie o tym, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezanymi przez tych, których nazywają obrzezanymi na skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele, (12) byliście w tym czasie bez Chrystusa, dalecy od społeczności izraelskiej i obcy przymierzom, zawierającym obietnicę, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. (13) Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową. (14) Albowiem On jest pokojem naszym. On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i burzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, (15) On zniósł zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój, stworzył w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka (16) i pojednać obydwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zniweczywszy na nim [illegible] (17) i przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście dalecy, i pokój tym, którzy są blisko. (18) Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. (19) Tak więc już nie jesteście obcy i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga, (20) zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, (21) na którym całe budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu, (22) na którym i wy się wespół budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.
[Ef 3] (1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan - (2) bo zapewne słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra, (3) że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem. (4) Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej, (5) która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez Ducha objawiona jego świętym apostołom i prorokom, (6) mianowicie, że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię. (7) której sługą zostałem według daru łaski Bożej, okazanej mi przez jego wszechmocne działanie. (8) Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Chrystusowe (9) i abym [illegible] tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył, (10) aby teraz nadziemskie władze i zwierzchności w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Bożą, (11) według [illegible] postanowienia, które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, (12) w którym mamy śmiałość i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego. (13) Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu [illegible] was przez [illegible], wszak to chwała wasza.
(14) Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, (15) od którego wszelkie ojcowstwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, (16) by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, (17) żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzenieni i ugruntowani w miłości, (18) zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, (19) i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni pełnością samego Boga. (20) Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, co prosimy albo o czym myślimy, (21) temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.
[Ef 4] (1) Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, (2) z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, (3) starając się zachować jedność Ducha w spójni pokoju: (4) jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani jesteście do jednej nadziei, które nakłady do waszego powołania; (5) jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; (6) jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. (7) A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. (8) Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, Powiódł za sobą jeńców i ludzi darami obdarzył. (9) A to, że wstąpił, odź innego oznacza, aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi? (10) Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosa, aby napełnić wszystko. (11) I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, (12) aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, (13) aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i doroślimy do wymiarów pełni Chrystusowej, (14) abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi fale wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstępy, prowadzący na bezdroża błędu, (15) lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusie, (16) z którego całe ciało spojone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości.

SEKCJA C - Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie, wcielając pierwotny Boży plan dla człowieka (społeczność trwająca w miłości i czyniąca wzajemnie dobro)
(17) To więc mówię i zaklinam na Pana, abyście już więcej nie postępowali, jak poganie postępują w próżności umysłu swego, (18) mający przyćmiony umysł i dalecy od życia Bożego przez niewiadomość, która jest w nich, przez zatwardziałość serca ich, (19) mając umysł przyćmiony, oddali się rozpuście dopuszczając się wszelkiej nieczystości z chciwością. **(20) Ale wy nie tak nauczyliście się Chrystusa, (21) jeśliście tylko słyszeli o nim i w nim pouczeni zostali, gdyż prawda jest w Jezusie. (22) Zwróćcie z siebie starego człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego gubią zwodnicze żądze, (23) i odnówcie się w duchu umysłu waszego, (24) a oblecście się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.** (25) Przeto, odrzuciwszy kłamstwo, mówcie prawdę, każdy z bliźnim swoim, bo jesteśmy członkami jedni drugich. (26) Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech słońce nie zachodzi nad gniewem waszym, (27) nie dawajcie diabłu przystępu. (28) Kto kradnie, niech kraść przestanie, a niech raczej żmudną pracą własnych rąk zdobywa dobra, aby miał z czego udzielać potrzebującemu.
(29) Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przyniosło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają. (30) A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. (31) Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złorzeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką złością. (32) Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie. **[Ef 5] (1) Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, (2) i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i siebie samego wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej woności.** (3) A rozpusta i wszelka nieczystość lub chciwość niech nawet nie będą wymieniane wśród was, jak przystoi świętym, (4) także bezwstyd i błazeńska mowa lub nieprzyzwoite żarty, które nie [illegible], lecz raczej dziękczynienie. (5) Gdyż to wiedzcie na pewno, iż żaden rozpustnik albo nieczysty, lub chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma udziału w Królestwie Chrystusowym i Bożym.
(6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na nieposłusznych synów.
(7) Nie bądźcie tedy współnikami ich.
(8) Byliście bowiem niegdyś ciemnością, a teraz jesteście światłością w Panu.
Postępujcie jako dzieci światłości, (9) bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda. (10) Dochodźcie tego, co jest miłe Panu
(11) i nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale je raczej karćcie, (12) bo to nawet wstyd mówić, co się potajemnie wśród nich dzieje.
(13) Wszystko to zaś dzięki światłu wychodzi na jaw jako potępienia godne; (14) wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano:
Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, A zajaśnieje ci Chrystus.
(15) Baczcie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, (16) wykorzystując czas, gdyż dni są złe.
(17) Dlatego nie bądźcie nierozsądni, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pańska.
(18) I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale bądźcie pełni Ducha, (19) rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, (20) dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, (21) ulegając jedni drugim w bojaźni Chrystusowej.
(22) Żony, bądźcie uległe mężom swoim jak Panu, (23) bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem. (24) Ale jak Kościół podlega Chrystusowi, tak i żony mężom swoim we wszystkim. (25) Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie, (26) aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo, (27) aby sam sobie przysposobił Kościół pełen chwały, bez zmazy lub skazy lub czegoś w tym rodzaju, ale żeby był święty i nieposkalany. (28) Tak też mężowie powinni miłować żony swoje, jak własne ciała. Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje. (29) Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, (30) gdyż członkami ciała jego jesteśmy. (31) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, i połączy się z żoną swoją, a tych dwoje będzie jednym ciałem. (32) Tajemnica to wielka, ale ja odnoszę to do Chrystusa i Kościoła. (33) A zatem niechaj i każdy z was miłuje żonę swoją, jak siebie samego, a żona niechaj poważa męża swego. **[Ef 6] (1) Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna. (2) Czcij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą: (3) Aby ci się dobrze działo i abyś długo żył na ziemi. (4) A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana.** (5) Słudzy, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi, (6) nie pomiędzy służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako sługy Chrystusowi, którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy, (7) służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom, (8) wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to, co dobrego uczyni. (9) A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo; zaniechajcie groźby, wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.
(10) W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i w potędze mocy jego. (11) Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli ostać się przed zasadzkami diabelskimi. (12) Gdyż bój toczymy nie z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władzami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich. (13) Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić opór w dniu złym i, dokonawszy wszystkiego, ostać się. (14) **Stójcie tedy, opasawszy biodra swoje prawdą, przywdziawszy pancerz sprawiedliwości (15) i obuwszy nogi, by być gotowymi do zwiastowania ewangelii pokoju.** (16) a przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ognite pociski złego; (17) weźcie też przyłbicę zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo Boże.

SEKCJA B1 – Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i miłości oraz jako narzędzie udziału w misji Pawła na rzecz zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny
(18) W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych (19) i za mnie, aby mi, kiedy otworzę usta moje, dana była mowa do śmiałego zwiastowania [tajemnicę] ewangelii, (20) dla której poselstwo sprawuję w więzach, abym ją mógł z odwagą zwiastować, jak to czynić winienem.

SEKCJA A1 - Pozdrowienie (motyw: pokój, miłość i wiara od Ojca i Syna; miłość do Pana)
(21) O wszystkim zaś, żebyście i wy wiedzieli, co się ze mną dzieje i co porabiam, powiadomi was Tychik, umiłowany brat i wierny sługa w Panu, (22) którego posłałem do was właśnie po to, abyście dowiedzieli się o tym, co się z nami dzieje, i aby pocieszył wasze serca. (23) Pokój niech będzie braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa. (24) Łaska niechaj będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, miłością niezniszczalną. Amen.

Plan Boga zjednoczenia w Chrystusie

Podkreślenie wspólnotowości (modlitwa)

Modlitwa o głębsze poznanie

Dzieło Ojca (pojednanie wertykalne)

Nowe stworzenie ku dobru

Dzieło Syna (pojednanie horyzontalne)

Podkreślenie wspólnotowości (Pawła misja na rzecz pogan, ku zjednoczonej społeczności – tajemnica Ewangelii)

Ukazanie sedna głębszego poznania

Spełnienie planu zjednoczenia w Chrystusie

Ef 6,18-20

[Ef 6] (18) W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych (19) i za mnie, aby mi, kiedy otworzę usta moje, dana była mowa do śmiałego zwiastowania ewangelii, (20) dla której poselstwo sprawuję w więzach, abym ją mógł z odwagą zwiastować, jak to czynić winienem.

Ef 6,18-20

[Ef 6] (18) W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych (19) i za mnie, aby mi, kiedy otworzę usta moje, dana była mowa do śmiałego zwiastowania ewangelii, (20) dla której poselstwo sprawuję w więzach, abym ją mógł z odwagą zwiastować, jak to czynić winienem.

Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu miłości i wspólnoty ze świętymi. Modlitwa za Pawła jako narzędzie udziału w jego misji na rzecz zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny.

Kompozycja Listu do Efezjan - porządek treści w SEKCJI B

SEKCJA A [1,1-2]

SEKCJA B [1,3-4,16]

SEKWENCJA A [1,3-14]
Boży projekt i plan w Chrystusie dla człowieka

SEKWENCJA B [1,15-3,21]
Dzieło Ojca i Syna: nowe stworzenie

SEKWENCJA A1 [4,1-16]
Życie na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C [4,17-6,17]

SEKCJA B1 [6,18-20]

SEKCJA A1 [6,21-24]

List do Efezjan

SEKCJA A - Pozdrowienie (łaska i pokój od Ojca i Syna)
[Ef 1] (1) Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa, do świętych w Efezie i wierzących w Chrystusa Jezusa: (2) Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa.

SEKCJA B – Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie (miłość Chrystusa naczelną siłą wywołującą ze świata i transformującą jednostkę i społeczność)
(3) Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas [illegible] w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios; (4) w nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości (5) przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej, (6) ku uwielbieniu chwalebnej łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym. (7) W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, (8) której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności, (9) oznajmiwszy nam według upodobania swojego, którym go uprzednio obdarzył, (10) tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ją i w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystkie rzeczy, co jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim, (11) w którym też przypadło nam w udziale stać się jego częścią, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który [illegible] wszystko według zamysłu woli swojej, (12) abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję miliśmy w Chrystusie. (13) W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym, (14) który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego.

(15) Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych, [illegible] wam w modlitwach moich,
(17) aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego. (18a) I oświeci oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał,
(18b) i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego, (19) i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy Jego wobec nas, którzy wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego, (20) jaka okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie (21) ponad wszelką nadziemską władzą i [illegible] i imienia, i nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; (22) i wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła, (23) który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia. [Ef 2] (1) I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata, naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach oporu. (3) Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni; (4) ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował, (5) i nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską [illegible] (6) i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie, (7) aby okazać w przyszłych wiekach nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie. (8) Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; (9) nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.
(10) Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili.
(11) Przeto pamiętajcie o tym, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezanymi przez tych, których nazywają obrzezanymi na skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele, (12) byliście w tym czasie bez Chrystusa, dalecy od społeczności izraelskiej i obcy przymierzom, zawierającym obietnicę, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. (13) Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową. (14) Albowiem On jest pokojem naszym. On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i burzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, (15) On zniósł zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój, stworzył w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka (16) i pojednać obydwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zniweczywszy na nim [illegible] (17) i przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście dalecy, i pokój tym, którzy są blisko. (18) Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. (19) Tak więc już nie jesteście obcy i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga, (20) zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, (21) na którym całe budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu, (22) na którym i wy się wespół budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.

[Ef 3] (1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan - (2) bo zapewne słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra, (3) że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem. (4) Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej, (5) która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez Ducha objawiona jego świętym apostołom i prorokom, (6) mianowicie, że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię. (7) której sługą zostałem według daru łaski Bożej, okazanej mi przez jego wszechmocne działanie. (8) Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Chrystusowe (9) i abym [illegible] tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył, (10) aby teraz nadziemskie władze i zwierzchności w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Bożą, (11) według [illegible] postanowienia, które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, (12) w którym mamy śmiałość i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego. (13) Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu [illegible] was przez [illegible], wszak to chwała wasza.

(14) Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, (15) od którego wszelkie ojcowstwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, (16) by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, (17) żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzenieni i ugruntowani w miłości, (18) zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, (19) i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni pełnością Bożą. (20) Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, co prosimy albo o czym myślimy, (21) temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.

[Ef 4] (1) Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, (2) z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, (3) starając się zachować jedność Ducha w spójni pokoju: (4) jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani jesteście do jednej nadziei, która należy do waszego powołania; (5) jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; (6) jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. (7) A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. (8) Dlatego mówiono: Wstąpiwszy na wysokość, Powiódł za sobą jeńców i ludzi darami obdarzył. (9) A to, że wstąpił, odź innego oznacza, aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi? (10) Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad niebiosa, aby napełnić wszystko. (11) I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, (12) aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, (13) aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i doroślimy do wymiarów pełni Chrystusowej, (14) abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi fale wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstępy, prowadzący na bezdroża błędu, (15) lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusie, (16) z którego całe ciało spojone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości.

SEKCJA C - Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie, wcielając pierwotny Boży plan dla człowieka (społeczność trwająca w miłości i czyniąca wzajemnie dobro)
(17) To więc mówię i zaklinam na Pana, abyście już więcej nie postępowali, jak poganie postępują w próżności umysłu swego, (18) mający przyćmiony umysł i dalecy od życia Bożego przez niewiadomość, która jest w nich, przez zatwardziałość serca ich, (19) mając umysł przyćmiony, oddali się rozpuście dopuszczając się wszelkiej nieczystości z chciwością. **(20) Ale wy nie tak nauczyliście się Chrystusa, (21) jeśliście tylko słyszeli o nim i w nim pouczeni zostali, gdyż prawda jest w Jezusie. (22) Zwróćcie z siebie starego człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego gubią zwodnicze żądze, (23) i odnówcie się w duchu umysłu waszego, (24) a oblecście się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.** (25) Przeto, odrzuciwszy kłamstwo, mówcie prawdę, każdy z bliźnim swoim, bo jesteśmy członkami jedni drugich. (26) Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech słońce nie zachodzi nad gniewem waszym, (27) nie dawajcie diabłu przystępu. (28) Kto kradnie, niech kraść przestanie, a niech raczej żmudną pracą własnych rąk zdobywa dobra, aby miał z czego udzielać potrzebującemu.

(29) Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przyniosło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają. (30) A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. (31) Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złorzeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką złością. (32) Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie. **[Ef 5] (1) Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, (2) i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i siebie samego wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej woności.** (3) A rozpusta i wszelka nieczystość lub chciwość niech nawet nie będą wymieniane wśród was, jak przystoi świętym, (4) także bezwstyd i błazeńskie mowa lub nieprzyzwoite żarty, które nie [illegible], lecz raczej dziękczynienie. (5) Gdyż to wiedzcie na pewno, iż żaden rozpustnik albo nieczysty, lub chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma udziału w Królestwie Chrystusowym i Bożym.

(6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na nieposłusznych synów.
(7) Nie bądźcie tedy współnikami ich.
(8) Byliście bowiem niegdyś ciemnością, a teraz jesteście światłością w Panu.
Postępujcie jako dzieci światłości, (9) bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda. (10) Dochodźcie tego, co jest miłe Panu
(11) I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale je raczej karćcie, (12) bo to nawet wstyd mówić, co się potajemnie wśród nich dzieje.
(13) Wszystko to zaś dzięki światłu wychodzi na jaw jako potępienia godne; (14) wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano:
Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, A zajaśnieje ci Chrystus.
(15) Baczcie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, (16) wykorzystując czas, gdyż dni są złe.
(17) Dlatego nie bądźcie nierozsądni, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pańska.
(18) I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale bądźcie pełni Ducha, (19) rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, (20) dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, (21) ulegając jedni drugim w bojaźni Chrystusowej.

(22) Żony, bądźcie uległe mężom swoim jak Panu, (23) bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem. (24) Ale jak Kościół podlega Chrystusowi, tak i żony mężom swoim we wszystkim. (25) Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie, (26) aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo, (27) aby sam sobie przysposobił Kościół pełen chwały, bez zmazy lub skazy lub czegoś w tym rodzaju, ale żeby był święty i nieposkalany. (28) Tak też mężowie powinni miłować żony swoje, jak własne ciała. Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje. (29) Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, (30) gdyż członkami ciała jego jesteśmy. (31) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, i połączy się z żoną swoją, a tych dwoje będzie jednym ciałem. (32) Tajemnica to wielka, ale ja odnoszę to do Chrystusa i Kościoła. (33) A zatem niechaj i każdy z was miłuje żonę swoją, jak siebie samego, a żona niechaj poważa męża swego. **[Ef 6] (1) Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna. (2) Czcij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą: (3) Aby ci się dobrze działo i abyś długo żył na ziemi. (4) A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana.** (5) Sługy, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi, (6) nie pomiędzy służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako sługy Chrystusowi, którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy, (7) służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom, (8) wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to, co dobrego uczyni. (9) A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo, zaniechajcie groźby, wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.

(10) W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i w potędze mocy jego. (11) Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli ostać się przed zasadzkami diabelskimi. (12) Gdyż bój toczymy nie z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władzami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich. (13) Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić opór w dniu złym i, dokonawszy wszystkiego, ostać się. (14) **Stójcie tedy, opasawszy biodra swoje prawdą, przywdziawszy pancerz sprawiedliwości (15) i obuwszy nogi, by być gotowymi do zwiastowania ewangelii pokoju.** (16) a przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ognite pociski złego; (17) weźcie też przyłbicę zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo Boże.

SEKCJA B1 – Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i miłości oraz jako narzędzie udziału w misji Pawła na rzecz zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny
(18) W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych (19) i za mnie, aby mi, kiedy [illegible] usta moje, dana była mowa do śmiałego zwiastowania [tajemnicy] ewangelii, (20) dla której poselstwo sprawuję w więzach, abym ją mógł z odwagą zwiastować, jak to czynić winienem.

SEKCJA A1 - Pozdrowienie (motyw: pokój, miłość i wiara od Ojca i Syna; miłość do Pana)
(21) O wszystkim zaś, żebyście i wy wiedzieli, co się ze mną dzieje i co porabiam, powiadomi was [illegible] umiłowany brat i wierny sługa w Panu, (22) którego posłałem do was właśnie po to, abyście dowiedzieli się o tym, co się z nami dzieje, i aby pocieszył wasze serca. (23) Pokój niech będzie braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa. (24) Łaska niechaj będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, miłością niezniszczalną. Amen.

Plan Boga zjednoczenia w Chrystusie

Podkreślenie wspólnotowości (modlitwa)

Modlitwa o głębsze poznanie

Dzieło Ojca (pojednanie wertykalne)

Dzieło Syna (pojednanie horyzontalne)

Podkreślenie wspólnotowości (Pawła misja na rzecz pogan, ku zjednoczonej społeczności – tajemnica Ewangelii)

Ukazanie sedna głębszego poznania

Spełnienie planu zjednoczenia w Chrystusie

Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu miłości i wspólnoty ze świętymi (motywy: wspólnoty, współudziału, modlitwy wstawienniczej i zwiastowania tajemnicy Ewangelii).

Czas na pytania
i małą przerwę – 5 min.

Kompozycja Listu do Efezjan - porządek treści w SEKCJI C

SEKCJA A [1,1-2]

SEKCJA B [1,3-4,16]

SEKWENCJA A [1,3-14]
Boży projekt i plan w Chrystusie dla człowieka

SEKWENCJA B [1,15-3,21]
Dzieło Ojca i Syna: nowe stworzenie

SEKWENCJA A1 [4,1-16]
Życie na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C [4,17-6,17]

SEKWENCJA A [4,17-28]

SEKWENCJA B [4,29-5,5]

SEKWENCJA C [5,6-21]

SEKWENCJA B1 [5,22-6,9]

SEKWENCJA A1 [6,10-17]

SEKCJA B1 [6,18-20]

SEKCJA A1 [6,21-24]

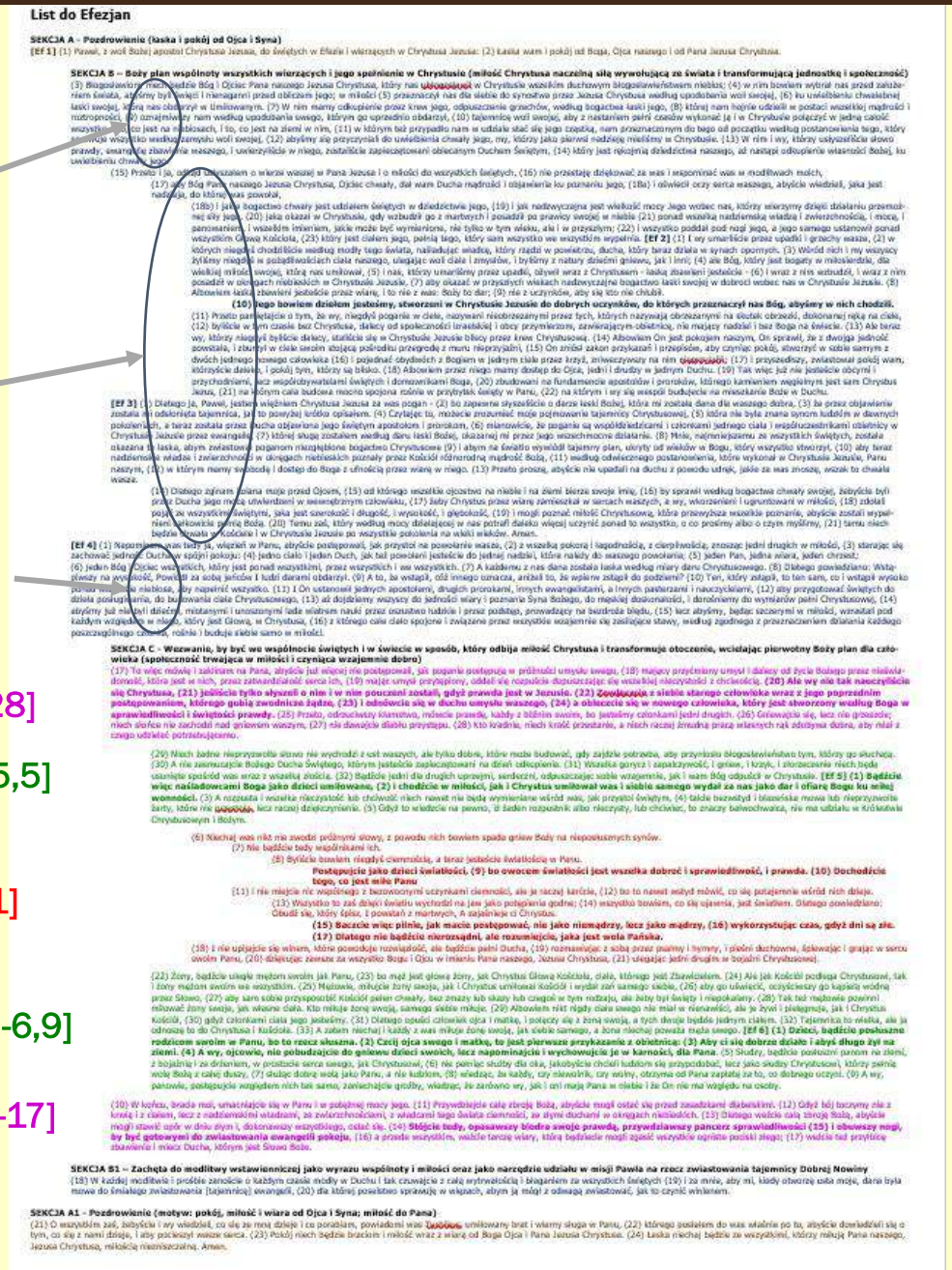

List do Efezjan

SEKCJA A - Pozdrowienie (łaska i pokój od Ojca i Syna)
[Ef 1] (1) Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa, do świętych w Efezie i wierzących w Chrystusa Jezusa: (2) Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa.

SEKCJA B – Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie (miłość Chrystusa naczelną siłą wywołującą ze świata i transformującą jednostkę i społeczność)
(3) Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas [illegible] w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios; (4) w nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości (5) przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej, (6) ku uwielbieniu chwalebnej łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym. (7) W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, (8) której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności, (9) oznajmiwszy nam według upodobania swego, którym go uprzednio obdarzył, (10) tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ją i w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystko, co jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim, (11) w którym też przypadło nam w udziale stać się jego częścią, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który wszystko według zamysłu woli swojej, (12) abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję miliśmy w Chrystusie. (13) W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym, (14) który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego.
(15) Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych, (16) nie przestaję dziękować za was i wspominać was w modlitwach moich,
(17) aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego, (18a) i oświeci oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał,
(18b) i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego, (19) i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy Jego wobec nas, którzy wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego, (20) jaka okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie (21) ponad wszelką nadziemską władzą i zwierzchnością, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; (22) i wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła, (23) który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia. **[Ef 2]** (1) I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata, naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach oporych. (3) Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni; (4) ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował, (5) i nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście - (6) i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie, (7) aby okazać w przyszłych wiekach nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie. (8) Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; (9) nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.
(10) Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili.
(11) Przeto pamiętajcie o tym, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezanymi przez tych, których nazywają obrzezanymi na skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele,
(12) byliście w tym czasie bez Chrystusa, dalecy od społeczności izraelskiej i obcy przymierzom, zawierającym obietnicę, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. (13) Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową. (14) Albowiem On jest pokojem naszym. On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i burzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, (15) On zniósł zakon przykazań w postaci nakazów, aby czyniąc pokój, stworzył w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka (16) i pojednać obydwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zniweczywszy na nim [illegible]. (17) I przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście dalecy, i pokój tym, którzy są blisko. (18) Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. (19) Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga, (20) zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, (21) na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu, (22) na którym i wy się wespół budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.
[Ef 3] (1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan - (2) bo zapewne słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra, (3) że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem. (4) Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej, (5) która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez Ducha objawiona jego świętym apostołom i prorokom, (6) mianowicie, że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię. (7) której sługą zostałem według daru łaski Bożej, okazanej mi przez moje wszechmocne działanie. (8) Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Chrystusowe (9) i abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył, (10) aby teraz nadziemskie władze i zwierzchności w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Bożą, (11) według odwiecznego postanowienia, które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, (12) w którym mamy śmiałość i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego. (13) Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu ucisków, jakie za was znoszę, wszak to chwała wasza.
(14) Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, (15) od którego wszelkie ojcowstwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, (16) by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, (17) żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzenieni i ugruntowani w miłości, (18) zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, (19) i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni Pełnością Pana Boga. (20) Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy, (21) temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.
[Ef 4] (1) Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, (2) z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, (3) starając się zachować jedność Ducha w spójni pokoju: (4) jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani jesteście do jednej nadziei, które nakłady do waszego powołania; (5) jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest;
(6) jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. (7) A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. (8) Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, Powiódł za sobą jeńców i ludzi darami obdarzył. (9) A to, że wstąpił, dość innego oznacza, aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi? (10) Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosa, aby napełnić wszystko. (11) I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, (12) aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, (13) aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i doroślimy do wymiarów pełni Chrystusowej, (14) abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi fale wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstępy, prowadzący na bezdroża błędu, (15) lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa, (16) z którego całe ciało spojone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości.

SEKCJA C - Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie, wcielając pierwotny Boży plan dla człowieka (społeczność trwająca w miłości i czyniąca wzajemnie dobro)
(17) To więc mówię i zaklinam na Pana, abyście już więcej nie postępowali, jak poganie postępują w próżności umysłu swego, (18) mający przyćmiony umysł i dalecy od życia Bożego przez niewiadomość, która jest w nich, przez zatwardziałość serca ich, (19) mając umysł przyćmiony, oddali się rozpuście dopuszczając się wszelkiej nieczystości z chciwością. **(20) Ale wy nie tak nauczyliście się Chrystusa, (21) jeśliście tylko słyszeli o nim i w nim pouczeni zostali, gdyż prawda jest w Jezusie. (22) Zerwijcie z siebie starego człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego gubią zwodnicze żądze, (23) i odnówcie się w duchu umysłu waszego, (24) a oblecście się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.** (25) Przeto, odrzuciwszy kłamstwo, mówcie prawdę, każdy z bliźnim swoim, bo jesteśmy członkami jedni drugich. (26) Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech słońce nie zachodzi nad gniewem waszym, (27) nie dawajcie diabłu przystępu. (28) Kto kradnie, niech kraść przestanie, a niech raczej żmudną pracą własnych rąk zdobywa dobra, aby miał z czego udzielać potrzebującemu.
(29) Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przynosiło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają. (30) A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. (31) Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złorzeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką złością. (32) Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie. **[Ef 5] (1) Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, (2) i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i siebie samego wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej woności.** (3) A rozpusta i wszelka nieczystość lub chciwość niech nawet nie będą wymieniane wśród was, jak przystoi świętym, (4) także bezwstyd i błazeńska mowa lub nieprzyzwoite żarty, które nie [illegible], lecz raczej dziękczynienie. (5) Gdyż to wiedzcie na pewno, że żaden rozpustnik albo nieczysty, lub chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma udziału w Królestwie Chrystusowym i Bożym.
(6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na nieposłusznych synów.
(7) Nie bądźcie tedy współnikami ich.
(8) Byliście bowiem niegdyś ciemnością, a teraz jesteście światłością w Panu.
Postępujcie jako dzieci światłości, (9) bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda. (10) Dochodźcie tego, co jest miłe Panu
(11) I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale je raczej karćcie, (12) bo to nawet wstyd mówić, co się potajemnie wśród nich dzieje.
(13) Wszystko to zaś dzięki światłu wychodzi na jaw jako potępienia godne; (14) wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano:
Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, A zajaśnieje ci Chrystus.
(15) Baczcie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, (16) wykorzystując czas, gdyż dni są złe.
(17) Dlatego nie bądźcie nierozsądni, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pańska.
(18) I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale bądźcie pełni Ducha, (19) rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, (20) dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, (21) ulegając jedni drugim w bojaźni Chrystusowej.
(22) Żony, bądźcie uległe mężom swoim jak Panu, (23) bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem. (24) Ale jak Kościół podlega Chrystusowi, tak i żony mężom swoim we wszystkim. (25) Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie, (26) aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo, (27) aby sam sobie przysposobił Kościół pełen chwały, bez zmazy lub skazy lub czegoś w tym rodzaju, ale żeby był święty i nieposkalany. (28) Tak też mężowie powinni miłować żony swoje, jak własne ciała. Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje. (29) Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, (30) gdyż członkami ciała jego jesteśmy. (31) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, i połączy się z żoną swoją, a tych dwoje będzie jednym ciałem. (32) Tajemnica to wielka, ale ja odnoszę to do Chrystusa i Kościoła. (33) A zatem niechaj i każdy z was miłuje żonę swoją, jak siebie samego, a żona niechaj poważa męża swego. **[Ef 6] (1) Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna. (2) Czcij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą: (3) Aby ci się dobrze działo i abyś długo żył na ziemi. (4) A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana.** (5) Słudzy, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi, (6) nie pomiędzy służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako słudzy Chrystusowi, którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy, (7) służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom, (8) wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to, co dobrego uczyni. (9) A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo; zaniechajcie groźby, wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.
(10) W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i w potędze mocy jego. (11) Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli ostać się przed zasadzkami diabelskimi. (12) Gdyż bój toczymy nie z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władcami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich. (13) Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić opór w dniu złym i, dokonawszy wszystkiego, ostać się. (14) **Stójcie tedy, opasawszy biodra swoje prawdą, przywdziawszy pancerz sprawiedliwości (15) i obuwszy nogi, by być gotowymi do zwiastowania ewangelii pokoju.** (16) a przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste pociski złego; (17) weźcie też przyłbicę zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo Boże.

SEKCJA B1 – Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i miłości oraz jako narzędzie udziału w misji Pawła na rzecz zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny
(18) W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych (19) i za mnie, aby mi, kiedy otworzę usta moje, dana była mowa do śmiałego zwiastowania [tajemnicy] ewangelii, (20) dla której poselstwo sprawuję w więzach, abym ją mógł z odwagą zwiastować, jak to czynić winienem.

SEKCJA A1 - Pozdrowienie (motyw: pokój, miłość i wiara od Ojca i Syna; miłość do Pana)
(21) O wszystkim zaś, żebyście i wy wiedzieli, co się ze mną dzieje i co porabiam, powiadomi was [illegible] umiłowany brat i wierny sługa w Panu, (22) którego posłałem do was właśnie po to, abyście dowiedzieli się o tym, co się z nami dzieje, i aby pocieszył wasze serca. (23) Pokój niech będzie braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa. (24) Łaska niechaj będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, miłością niezniszczalną. Amen.

Ef 4,17-28 i Ef 6,10-17

[**Ef 4**] (17) To więc mówię i zaklinam na Pana, abyście już
więcej nie postępowali, jak poganie postępują w próżności
umysłu swego, (18) mający przyćmiony umysł i dalecy od życia
Bożego przez nieświadomość, która jest w nich, przez
zatwardziałość serca ich, (19) mając umysł przytępiony, oddali
się rozpuście dopuszczając się wszelkiej nieczystości z
chciwością. (20) Ale wy nie tak nauczyliście się Chrystusa, (21)
jeśliście tylko słyszeli o nim i w nim pouczeni zostali, gdyż
prawda jest w Jezusie. (22) Zewleczcie z siebie starego
człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego
gubią zwodnicze żądze, (23) i odnówcie się w duchu umysłu
waszego, (24) a obleczcie się w nowego człowieka, który jest
stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.
(25) Przeto, odrzuciwszy kłamstwo, mówcie prawdę, każdy z
bliźnim swoim, bo jesteśmy członkami jedni drugich. (26)
Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech słońce nie zachodzi
nad gniewem waszym, (27) nie dawajcie diabłu przystępu. (28)
Kto kradnie, niech kraść przestanie, a niech raczej żmudną
pracą własnych rąk zdobywa dobra, aby miał z czego udzielać
potrzebującemu.

[**Ef 6**] (10) W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i w potężnej
mocy jego. (11) Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli ostać się
przed zasadzkami diabelskimi. (12) Gdyż bój toczymy nie z krwią i z
ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władcami
tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich. (13)
Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić opór w dniu złym i,
dokonawszy wszystkiego, ostać się. (14) Stójcie tedy, opasawszy biodra
swoje prawdą, przywdziawszy pancerz sprawiedliwości (15) i obuwszy
nogi, by być gotowymi do zwiastowania ewangelii pokoju, (16) a przede
wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie
ogniste pociski złego; (17) weźcie też przyłbicę zbawienia i miecz Ducha,
którym jest Słowo Boże.

Ef 4,17-28 i Ef 6,10-17

[Ef 4] (17) To więc mówię i zaklinam na Pana, abyście już
więcej nie postępowali, jak poganie postępują w próżności
umysłu swego, (18) mający przyćmiony umysł i dalecy od życia
Bożego przez nieświadomość, która jest w nich, przez
zatwardziałość serca ich, (19) mając umysł przytępiony, oddali
się rozpuście dopuszczając się wszelkiej nieczystości z
chciwością. (20) Ale wy nie tak nauczyliście się Chrystusa, (21)
jeśliście tylko słyszeli o nim i w nim pouczeni zostali, gdyż
prawda jest w Jezusie. (22) Zewleczcie z siebie starego
człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego
gubią zwodnicze żądze, (23) i odnówcie się w duchu umysłu
waszego, (24) a obleczcie się w nowego człowieka, który jest
stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.
(25) Przeto, odrzuciwszy kłamstwo, mówcie prawdę, każdy z
bliźnim swoim, bo jesteśmy członkami jedni drugich. (26)
Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech słońce nie zachodzi
nad gniewem waszym, (27) nie dawajcie diabłu przystępu. (28)
Kto kradnie, niech kraść przestanie, a niech raczej żmudną
pracą własnych rąk zdobywa dobra, aby miał z czego udzielać
potrzebującemu.

[Ef 6] (10) W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i w potężnej
mocy jego. (11) Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli ostać się
przed zasadzkami diabelskimi. (12) Gdyż bój toczymy nie z krwią i z
ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władcami
tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich. (13)
Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić opór w dniu złym i,
dokonawszy wszystkiego, ostać się. (14) Stójcie tedy, opasawszy biodra
swoje prawdą, przywdziawszy pancerz sprawiedliwości (15) i obuwszy
nogi, by być gotowymi do zwiastowania ewangelii pokoju, (16) a przede
wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie
ogniste pociski złego; (17) weźcie też przyłbicę zbawienia i miecz Ducha,
którym jest Słowo Boże.

Nowy umysł a walka duchowa

Kompozycja Listu do Efezjan - porządek treści w SEKCJI C

SEKCJA A [1,1-2]

SEKCJA B [1,3-4,16]

SEKWENCJA A [1,3-14]
Boży projekt i plan w Chrystusie dla człowieka

SEKWENCJA B [1,15-3,21]
Dzieło Ojca i Syna: nowe stworzenie

SEKWENCJA A1 [4,1-16]
Życie na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C [4,17-6,17]

SEKWENCJA A [4,17-28]

SEKWENCJA B [4,29-5,5]

SEKWENCJA C [5,6-21]

SEKWENCJA B1 [5,22-6,9]

SEKWENCJA A1 [6,10-17]

SEKCJA B1 [6,18-20]

SEKCJA A1 [6,21-24]

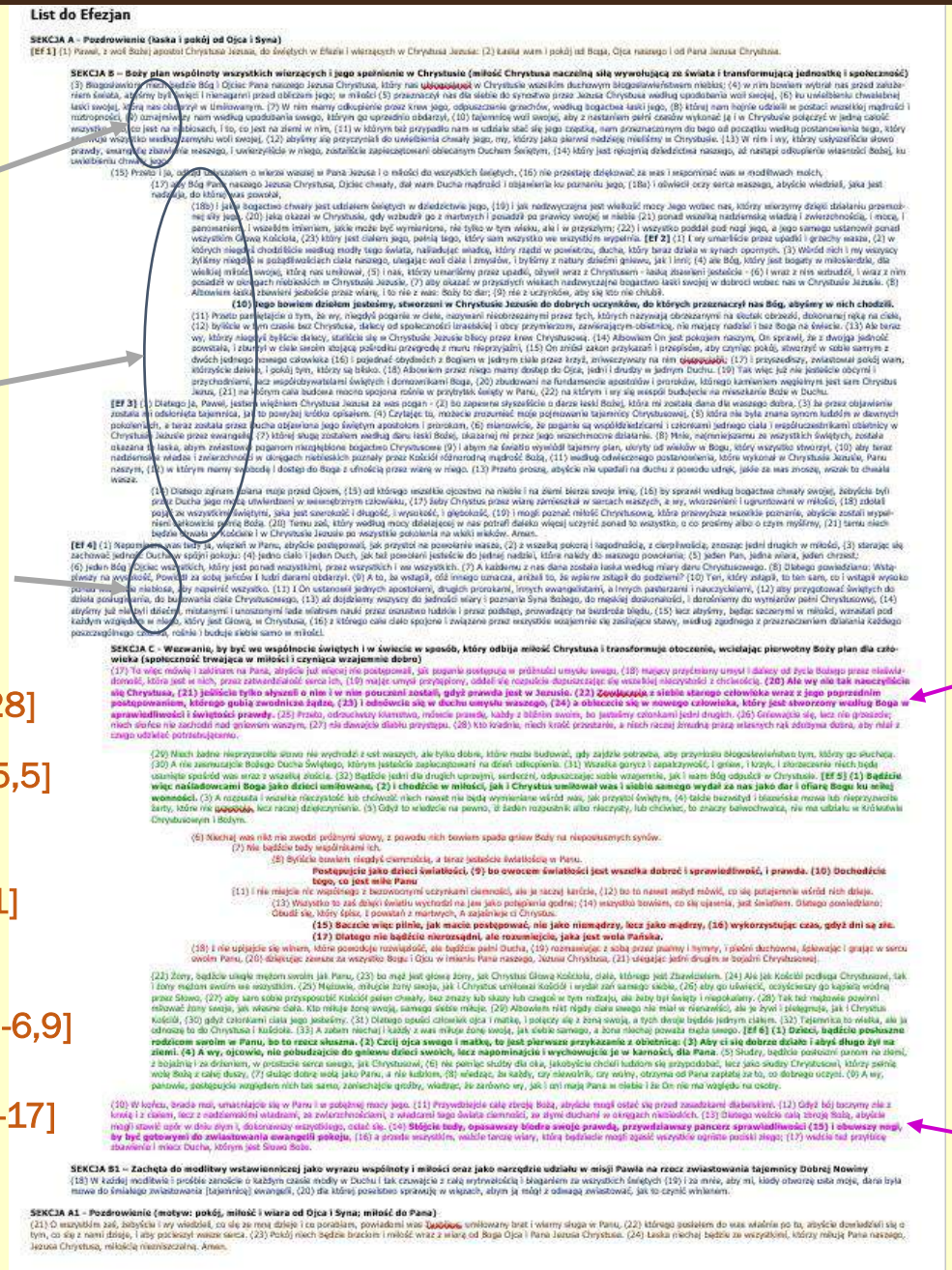

List do Efezjan

SEKCJA A - Pozdrowienie (łaska i pokój od Ojca i Syna)
[Ef 1] (1) Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa, do świętych w Efezie i wierzących w Chrystusa Jezusa: (2) Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa.

SEKCJA B – Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie (miłość Chrystusa naczelną siłą wywołującą ze świata i transformującą jednostkę i społeczność)
(3) Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas [illegible] w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios; (4) w nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości (5) przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej, (6) ku uwielbieniu chwalebnej łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym. (7) W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, (8) której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności, (9) oznajmiwszy nam według upodobania swego, którym go uprzednio obdarzył, (10) tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ją i w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystko, co jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim, (11) w którym też przypadło nam w udziale stać się jego częścią, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który wszystko według zamysłu woli swojej, (12) abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję miliśmy w Chrystusie. (13) W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym, (14) który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego.
(15) Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych, (16) nie przestaję dziękować za was i wspominać was w modlitwach moich,
(17) aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego, (18a) i oświeci oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał,
(18b) i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego, (19) i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy Jego wobec nas, którzy wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego, (20) jaka okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie (21) ponad wszelką nadziemską władzą i zwierzchnością, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; (22) i wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła, (23) który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia. [Ef 2] (1) I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata, naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach oporu. (3) Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni; (4) ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował, (5) i nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście - (6) i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie, (7) aby okazać w przyszłych wiekach nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie. (8) Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; (9) nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.
(10) Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili.
(11) Przeto pamiętajcie o tym, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezanymi przez tych, których nazywają obrzezanymi na skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele,
(12) byliście w tym czasie bez Chrystusa, dalecy od społeczności izraelskiej i obcy przymierzom, zawierającym obietnicę, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. (13) Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową. (14) Albowiem On jest pokojem naszym. On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i burzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, (15) On zniósł zakon przykazań w postaci zarządzeń, aby czyniąc pokój, stworzył w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka (16) i pojednać obydwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zniweczywszy na nim [illegible]. (17) I przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście dalecy, i pokój tym, którzy są blisko. (18) Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. (19) Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga, (20) zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, (21) na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu, (22) na którym i wy się wespół budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.
[Ef 3] (1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan - (2) bo zapewne słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra, (3) że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem. (4) Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej, (5) która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez Ducha objawiona jego świętym apostołom i prorokom, (6) mianowicie, że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię. (7) której sługą zostałem według daru łaski Bożej, okazanej mi przez jego wszechmocne działanie. (8) Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została ukazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Chrystusowe (9) i abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył, (10) aby teraz nadziemskie władze i zwierzchności w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Bożą, (11) według odwiecznego postanowienia, które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, (12) w którym mamy śmiałość i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego. (13) Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu ucisków, jakie za was znoszę, wszak to chwała wasza.
(14) Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, (15) od którego wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, (16) by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, (17) żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzenieni i ugruntowani w miłości, (18) zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, (19) i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni Pełnością Pana Boga. (20) Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy, (21) temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.
[Ef 4] (1) Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, (2) z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, (3) starając się zachować jedność Ducha w spójni pokoju: (4) jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani jesteście do jednej nadziei, które nakłady do waszego powołania; (5) jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest;
(6) jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. (7) A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. (8) Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, Powiódł za sobą jeńców i ludzi darami obdarzył. (9) A to, że wstąpił, ość innego oznacza, aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi? (10) Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosa, aby napełnić wszystko. (11) I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, (12) aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, (13) aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i dorośliśmy do wymiarów pełni Chrystusowej, (14) abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi falą wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstępy, prowadzący na bezdroża błędu, (15) lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa, (16) z którego całe ciało spojone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości.

SEKCJA C - Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie, wcielając pierwotny Boży plan dla człowieka (społeczność trwająca w miłości i czyniąca wzajemnie dobro)
(17) To więc mówię i zaklinam na Pana, abyście już więcej nie postępowali, jak poganie postępują w próżności umysłu swego, (18) mający zaciemniony umysł i dalecy od życia Bożego przez niewiadomość, która jest w nich, przez zatwardziałość serca ich, (19) mając umysł przyćmiony, oddali się rozpuście dopuszczając się wszelkiej nieczystości z chciwością. **(20) Ale wy nie tak nauczyliście się Chrystusa, (21) jeśliście tylko słyszeli o nim i w nim pouczeni zostali, gdyż prawda jest w Jezusie. (22) Zwróćcie z siebie starego człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego gubią zwodnicze żądze, (23) i odnówcie się w duchu umysłu waszego, (24) a oblecście się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.** (25) Przeto, odrzuciwszy kłamstwo, mówcie prawdę, każdy z bliźnim swoim, bo jesteśmy członkami jedni drugich. (26) Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech słońce nie zachodzi nad gniewem waszym, (27) nie dawajcie diabłu przystępu. (28) Kto kradnie, niech kraść przestanie, a niech raczej żmudną pracą własnych rąk zdobywa dobra, aby miał z czego udzielać potrzebującemu.
(29) Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przyniosło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają. (30) A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. (31) Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złorzeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką złością. (32) Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie. **[Ef 5] (1) Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, (2) i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i siebie samego wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej woności.** (3) A rozpusta i wszelka nieczystość lub chciwość niech nawet nie będą wymieniane wśród was, jak przystoi świętym, (4) także bezwstyd i błazeńskie mowy lub nieprzyzwoite żarty, które nie [illegible], lecz raczej dziękczynienie. (5) Gdyż to wiedzcie na pewno, że żaden rozpustnik albo nieczysty, lub chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma udziału w Królestwie Chrystusowym i Bożym.
(6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na nieposłusznych synów.
(7) Nie bądźcie tedy współnikami ich.
(8) Byliście bowiem niegdyś ciemnością, a teraz jesteście światłością w Panu.
Postępujcie jako dzieci światłości, (9) bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda. (10) Dochodźcie tego, co jest miłe Panu
(11) I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale je raczej karćcie, (12) bo to nawet wstyd mówić, co się potajemnie wśród nich dzieje.
(13) Wszystko to zaś dzięki światłu wychodzi na jaw jako potępienia godne; (14) wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano:
Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, A zajaśnieje ci Chrystus.
(15) Baczcie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, (16) wykorzystując czas, gdyż dni są złe.
(17) Dlatego nie bądźcie nierozsądni, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pańska.
(18) I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale bądźcie pełni Ducha, (19) rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, (20) dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, (21) ulegając jedni drugim w bojaźni Chrystusowej.
(22) Żony, bądźcie uległe mężom swoim jak Panu, (23) bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem. (24) Ale jak Kościół podlega Chrystusowi, tak i żony mężom swoim we wszystkim. (25) Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie, (26) aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo, (27) aby sam sobie przysposobił Kościół pełen chwały, bez zmazy lub skazy lub czegoś w tym rodzaju, aby były świętej i nieposkalany. (28) Tak też mężowie powinni miłować żony swoje, jak własne ciała. Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje. (29) Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, (30) gdyż członkami ciała jego jesteśmy. (31) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, i połączy się z żoną swoją, a tych dwoje będzie jednym ciałem. (32) Tajemnica to wielka, ale ja odnoszę to do Chrystusa i Kościoła. (33) A zatem niechaj i każdy z was miłuje żonę swoją, jak siebie samego, a żona niechaj poważa męża swego. **[Ef 6] (1) Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna. (2) Czcij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą: (3) Aby ci się dobrze działo i abyś długo żył na ziemi. (4) A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana.** (5) Słudzy, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi, (6) nie pomiędzy służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako sługy Chrystusowi, którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy, (7) służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom, (8) wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to, co dobrego uczyni. (9) A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo; zaniechajcie groźby, wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.
(10) W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i w potędze mocy jego. (11) Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli ostać się przed zasadzkami diabelskimi. (12) Gdyż bój toczymy nie z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władcami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich. (13) Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić opór w dniu złym i, dokonawszy wszystkiego, ostać się. (14) **Stójcie tedy, opasawszy biodra swoje prawdą, przywdziawszy pancerz sprawiedliwości (15) i obuwszy nogi, by być gotowymi do zwiastowania ewangelii pokoju.** (16) a przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste pociski złego; (17) weźcie też przyłbicę zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo Boże.

SEKCJA B1 – Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i miłości oraz jako narzędzie udziału w misji Pawła na rzecz zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny
(18) W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych (19) i za mnie, aby mi, kiedy otworzę usta moje, dana była mowa do śmiałego zwiastowania [tajemnicę] ewangelii, (20) dla której poselstwo sprawuję w więzach, abym ją mógł z odwagą zwiastować, jak to czynić winienem.

SEKCJA A1 - Pozdrowienie (motyw: pokój, miłość i wiara od Ojca i Syna; miłość do Pana)
(21) O wszystkim zaś, żebyście i wy wiedzieli, co się ze mną dzieje i co porabiam, powiadomi was Tychik, umiłowany brat i wierny sługa w Panu, (22) którego posłałem do was właśnie po to, abyście dowiedzieli się o tym, co się z nami dzieje, i aby pocieszył wasze serca. (23) Pokój niech będzie braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa. (24) Łaska niechaj będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, miłością niezniszczalną. Amen.

Nowy umysł a walka duchowa

Nowy umysł a walka duchowa

Ef 4,19-5,5 i Ef 5,22-6,9

[Ef 4] (29) Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przyniosło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają. (30) A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. (31) Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złorzeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką złością. (32) Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie.

[Ef 5] (1) Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, (2) i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i siebie samego wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej wonności.

(3) A rozpusta i wszelka nieczystość lub chciwość niech nawet nie będą wymieniane wśród was, jak przystoi świętym, (4) także bezwstyd i błazeńska mowa lub nieprzyzwoite żarty, które nie przystoją, lecz raczej dziękczynienie. (5) Gdyż to wiedzcie na pewno, iż żaden rozpustnik albo nieczysty, lub chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma udziału w Królestwie Chrystusowym i Bożym.

[Ef 5] (22) Żony, bądźcie uległe mężom swoim jak Panu, (23) bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem. (24) Ale jak Kościół podlega Chrystusowi, tak i żony mężom swoim we wszystkim. (25) Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie, (26) aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo, (27) aby sam sobie przysposobić Kościół pełen chwały, bez zmazy lub skazy lub czegoś w tym rodzaju, ale żeby był święty i niepokalany. (28) Tak też mężowie powinni miłować żony swoje, jak własne ciała. Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje. (29) Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, (30) gdyż członkami ciała jego jesteśmy. (31) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, i połączy się z żoną swoją, a tych dwoje będzie jednym ciałem. (32) Tajemnica to wielka, ale ja odnoszę to do Chrystusa i Kościoła. (33) A zatem niechaj i każdy z was miłuje żonę swoją, jak siebie samego, a żona niechaj poważa męża swego.

[Ef 6] (1) Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna. (2) Czcij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą: (3) Aby ci się dobrze działo i abyś długo żył na ziemi. (4) A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana.

(5) Słudzy, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi, (6) nie pełniąc służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako słudzy Chrystusowi, którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy, (7) służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom, (8) wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to, co dobrego uczyni. (9) A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo, zaniechajcie groźby, wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.

Ef 4,19-5,5 i Ef 5,22-6,9

[Ef 4] (29) Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przyniosło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają. (30) A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. (31) Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złorzeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką złością. (32) Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie.

[Ef 5] (1) Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, (2) i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i siebie samego wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej wonności.

(3) A rozpusta i wszelka nieczystość lub chciwość niech nawet nie będą wymieniane wśród was, jak przystoi świętym, (4) także bezwstyd i błazeńska mowa lub nieprzyzwoite żarty, które nie przystoją, lecz raczej dziękczynienie. (5) Gdyż to wiedzcie na pewno, iż żaden rozpustnik albo nieczysty, lub chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma udziału w Królestwie Chrystusowym i Bożym.

[Ef 5] (22) Żony, bądźcie uległe mężom swoim jak Panu, (23) bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem. (24) Ale jak Kościół podlega Chrystusowi, tak i żony mężom swoim we wszystkim. (25) Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie, (26) aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo, (27) aby sam sobie przysposobić Kościół pełen chwały, bez zmazy lub skazy lub czegoś w tym rodzaju, ale żeby był święty i niepokalany. (28) Tak też mężowie powinni miłować żony swoje, jak własne ciała. Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje. (29) Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, (30) gdyż członkami ciała jego jesteśmy. (31) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, i połączy się z żoną swoją, a tych dwoje będzie jednym ciałem. (32) Tajemnica to wielka, ale ja odnoszę to do Chrystusa i Kościoła. (33) A zatem niechaj i każdy z was miłuje żonę swoją, jak siebie samego, a żona niechaj poważa męża swego.

[Ef 6] (1) Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna. (2) Czcij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą: (3) Aby ci się dobrze działo i abyś długo żył na ziemi. (4) A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana.

(5) Słudzy, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi, (6) nie pełniąc służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako słudzy Chrystusowi, którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy, (7) służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom, (8) wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to, co dobrego uczyni. (9) A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo, zaniechajcie groźby, wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.

Jakości w relacjach

Kompozycja Listu do Efezjan - porządek treści w SEKCJI C

SEKCJA A [1,1-2]

SEKCJA B [1,3-4,16]

- SEKWENCJA A [1,3-14] Boży projekt i plan w Chrystusie dla człowieka
- SEKWENCJA B [1,15-3,21] Dzieło Ojca i Syna: nowe stworzenie
- SEKWENCJA A1 [4,1-16] Życie na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C [4,17-6,17]

- SEKWENCJA A [4,17-28]
- SEKWENCJA B [4,29-5,5]
- SEKWENCJA C [5,6-21]
- SEKWENCJA B1 [5,22-6,9]
- SEKWENCJA A1 [6,10-17]

SEKCJA B1 [6,18-20]

SEKCJA A1 [6,21-24]

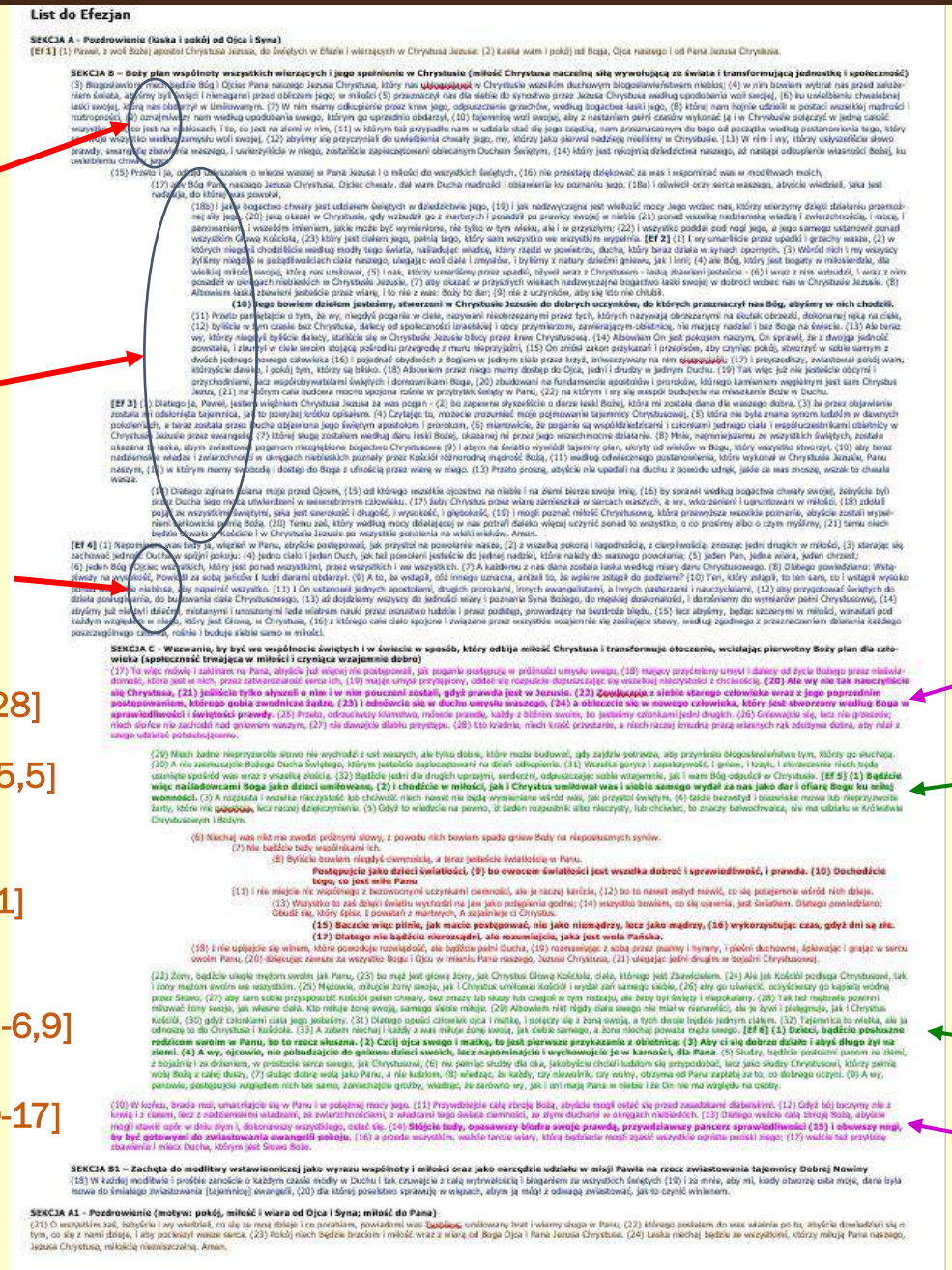

List do Efezjan

SEKCJA A - Pozdrowienie (łaska i pokój od Ojca i Syna)

[Ef 1] (1) Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa, do świętych w Efezie i wierzących w Chrystusa Jezusa: (2) Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa.

SEKCJA B – Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie (miłość Chrystusa naczelną siłą wywołującą ze świata i transformującą jednostkę i społeczność)

(3) Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas ~~ubłogosławił~~ w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios; (4) w nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości (5) przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej, (6) ku uwielbieniu chwalebnej łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym. (7) W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, (8) której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności, (9) oznajmiwszy nam według upodobania swego, którym go uprzednio obdarzył, (10) tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ją i w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystkie rzeczy, co jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim, (11) w którym też przypadło nam w udziale stać się jego częścią, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który [illegible] wszystko według zamysłu woli swojej, (12) abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję miesiliśmy w Chrystusie. (13) W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym, (14) który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego.

(15) Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych, (16) nie przestaję dziękować za was i wspominać was w modlitwach moich,

(17) aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego, (18a) i oświeci oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał,

(18b) i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego, (19) i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy Jego wobec nas, którzy wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego, (20) jaka okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie (21) ponad wszelką nadziemską władzą i zwierzchnością, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; (22) i wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła, (23) który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia. **[Ef 2]** (1) I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata, naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach oporych. (3) Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni; (4) ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował, (5) i nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście - (6) i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie, (7) aby okazać w przyszłych wiekach nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie. (8) Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; (9) nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.

(10) Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili.

(11) Przeto pamiętajcie o tym, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezanymi przez tych, których nazywają obrzezanymi na skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele, (12) byliście w tym czasie bez Chrystusa, dalecy od społeczności izraelskiej i obcy przymierzom, zawierającym obietnicę, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. (13) Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową. (14) Albowiem On jest pokojem naszym. On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i zburzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, (15) On zniósł zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój, stworzył w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka (16) i pojednać obydwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zniweczywszy na nim ~~nieprzyjaźń~~. (17) I przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście dalecy, i pokój tym, którzy są blisko. (18) Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. (19) Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga, (20) zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, (21) na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu, (22) na którym i wy się wespół budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.

[Ef 3] (1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan - (2) bo zapewne słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra, (3) że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem. (4) Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej, (5) która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez Ducha objawiona jego świętym apostołom i prorokom, (6) mianowicie, że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię, (7) której sługą zostałem według daru łaski Bożej, okazanej mi przez moc wszechmocne działanie. (8) Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Chrystusowe (9) i abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył, (10) aby teraz nadziemska władza i zwierzchność w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Bożą, (11) według odwiecznego postanowienia, które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, (12) w którym mamy śmiałość i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego. (13) Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu ucisków, jakie za was znoszę, wszak to chwała wasza.

(14) Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, (15) od którego wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, (16) by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, (17) żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzenieni i ugruntowani w miłości, (18) zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, (19) i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całością pełnią Boga. (20) Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy, (21) temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.

[Ef 4] (1) Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, (2) z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, (3) starając się zachować jedność Ducha w spójni pokoju: (4) jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani jesteście do jednej nadziei, które nakły do waszego powołania; (5) jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; (6) jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. (7) A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. (8) Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, Powiódł za sobą jeńców i ludzi darami obdarzył. (9) A to, że wstąpił, ość innego oznacza, aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi? (10) Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosa, aby napełnić wszystko. (11) I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, (12) aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, (13) aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i doroślimy do wymiarów pełni Chrystusowej, (14) abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi fale wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstępy, prowadzący na bezdroża błędu, (15) lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa, (16) z którego całe ciało spojone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości.

SEKCJA C - Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie, wcielając pierwotny Boży plan dla człowieka (społeczność trwająca w miłości i czyniąca wzajemnie dobro)

(17) To więc mówię i zaklinam na Pana, abyście już więcej nie postępowali, jak poganie postępują w próżności umysłu swego, (18) mający przyćmiony umysł i dalecy od życia Bożego przez niewiadomość, która jest w nich, przez zatwardziałość serca ich, (19) mając umysł przyćmiony, oddali się rozpuście dopuszczając się wszelkiej nieczystości z chciwością. **(20) Ale wy nie tak nauczyliście się Chrystusa, (21) jeśliście tylko słyszeli o nim i w nim pouczeni zostali, gdyż prawda jest w Jezusie. (22) ~~Zrzucajcie~~ ze siebie starego człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego gubią zwodnicze żądze, (23) i odnówcie się w duchu umysłu waszego, (24) a oblecście się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.** (25) Przeto, odrzuciwszy kłamstwo, mówcie prawdę, każdy z bliźnim swoim, bo jesteśmy członkami jedni drugich. (26) Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech słońce nie zachodzi nad gniewem waszym, (27) nie dawajcie diabłu przystępu. (28) Kto kradnie, niech kraść przestanie, a niech raczej żmudną pracą własnych rąk zdobywa dobra, aby miał z czego udzielać potrzebującemu.

(29) Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przyniosło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają. (30) A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. (31) Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złorzeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką złością. (32) Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie. **[Ef 5] (1) Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, (2) i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i siebie samego wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej woności.** (3) A rozpusta i wszelka nieczystość lub chciwość niech nawet nie będą wymieniane wśród was, jak przystoi świętym, (4) także bezwstyd i błazeńskie mowa lub nieprzyzwoite żarty, które nie ~~przystoją~~, lecz raczej dziękczynienie. (5) Gdyż to wiedzcie na pewno, że żaden rozpustnik albo nieczysty, lub chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma udziału w Królestwie Chrystusowym i Bożym.

(6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na nieposłusznych synów.

(7) Nie bądźcie tedy współnikami ich.

(8) Byliście bowiem niegdyś ciemnością, a teraz jesteście światłością w Panu.

Postępujcie jako dzieci światłości, (9) bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda. (10) Dochodźcie tego, co jest miłe Panu

(11) I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale je raczej karćcie, (12) bo to nawet wstyd mówić, co się potajemnie wśród nich dzieje.

(13) Wszystko to zaś dzięki światłu wychodzi na jaw jako potępienia godne; (14) wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano:

Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, A zajaśnieje ci Chrystus.

(15) Baczcie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, (16) wykorzystując czas, gdyż dni są złe.

(17) Dlatego nie bądźcie nierozsądni, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pańska.

(18) I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale bądźcie pełni Ducha, (19) rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, (20) dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, (21) ulegając jedni drugim w bojaźni Chrystusowej.

(22) Żony, bądźcie uległe mężom swoim jak Panu, (23) bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem. (24) Ale jak Kościół podlega Chrystusowi, tak i żony mężom swoim we wszystkim. (25) Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie, (26) aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo, (27) aby sam sobie przysposobił Kościół pełen chwały, bez zmazy lub skazy lub czegoś w tym rodzaju, ale żeby był święty i nieposkalany. (28) Tak też mężowie powinni miłować żony swoje, jak własne ciała. Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje. (29) Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, (30) gdyż członkami ciała jego jesteśmy. (31) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, i połączy się z żoną swoją, a tych dwoje będzie jednym ciałem. (32) Tajemnica to wielka, ale ja odnoszę to do Chrystusa i Kościoła. (33) A zatem niechaj i każdy z was miłuje żonę swoją, jak siebie samego, a żona niechaj poważa męża swego. **[Ef 6] (1) Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna. (2) Czcij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą: (3) Aby ci się dobrze działo i abyś długo żył na ziemi. (4) A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana.** (5) Słudzy, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi, (6) nie pomiędzy służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako słudzy Chrystusowi, którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy, (7) służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom, (8) wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to, co dobrego uczyni. (9) A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo; zaniechajcie groźby, wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.

(10) W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i w potężnej mocy jego. (11) Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli ostać się przed zasadzkami diabelskimi. (12) Gdyż bój toczymy nie z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władzami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich. (13) Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić opór w dniu złym i, dokonawszy wszystkiego, ostać się. (14) **Stójcie tedy, opasawszy biodra swoje prawdą, przywdziawszy pancerz sprawiedliwości (15) i obuwszy nogi, by być gotowymi do zwiastowania ewangelii pokoju.** (16) a przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste pociski złego; (17) weźcie też przyłbicę zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo Boże.

SEKCJA B1 – Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i miłości oraz jako narzędzie udziału w misji Pawła na rzecz zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny

(18) W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych (19) i za mnie, aby mi, kiedy otworzę usta moje, dana była mowa do śmiałego zwiastowania tajemnicy ewangelii, (20) dla której poselstwo sprawuję w więzach, abym ją mógł z odwagą zwiastować, jak to czynić winienem.

SEKCJA A1 - Pozdrowienie (motyw: pokój, miłość i wiara od Ojca i Syna; miłość do Pana)

(21) O wszystkim zaś, żebyście i wy wiedzieli, co się ze mną dzieje i co porabiam, powiadomi was ~~Tychik~~ umiłowany brat i wierny sługa w Panu, (22) którego posłałem do was właśnie po to, abyście dowiedzieli się o tym, co się z nami dzieje, i aby pocieszył wasze serca. (23) Pokój niech będzie braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa. (24) Łaska niechaj będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, miłością niezniszczalną. Amen.

Nowy umysł a walka duchowa

Wartości w społeczności - główne kierunki

Wartości w społeczności - główne obszary

Nowy umysł a walka duchowa

Ef 5,6-21

[Ef 5] (6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na nieposłusznych synów.

(7) Nie bądźcie tedy wspólnikami ich.

(8) Byliście bowiem niegdyś ciemnością, a teraz jesteście światłością w Panu.

Postępujcie jako dzieci światłości, (9) bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda. (10) Dochodźcie tego, co jest miłe Panu

(11) i nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale je raczej karćcie, (12) bo to nawet wstyd mówić, co się potajemnie wśród nich dzieje.

(13) Wszystko to zaś dzięki światłu wychodzi na jaw jako potępienia godne; (14) wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano: Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus.

(15) Baczcie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, (16) wykorzystując czas, gdyż dni są złe. (17) Dlatego nie bądźcie nierozsądni, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pańska.

(18) I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale bądźcie pełni Ducha, (19) rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, (20) dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, (21) ulegając jedni drugim w bojaźni Chrystusowej.

Ef 5,6-21

[Ef 5] (6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na nieposłusznych synów.

(7) Nie bądźcie tedy wspólnikami ich.

(8) Byliście bowiem niegdyś ciemnością, a teraz jesteście światłością w Panu.

Postępujcie jako dzieci światłości, (9) bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda. (10) Dochodźcie tego, co jest miłe Panu

(11) i nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale je raczej karćcie, (12) bo to nawet wstyd mówić, co się potajemnie wśród nich dzieje.

(13) Wszystko to zaś dzięki światłu wychodzi na jaw jako potępienia godne; (14) wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano: Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus.

(15) Baczcie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, (16) wykorzystując czas, gdyż dni są złe. (17) Dlatego nie bądźcie nierozsądni, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pańska.

(18) I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale bądźcie pełni Ducha, (19) rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, (20) dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, (21) ulegając jedni drugim w bojaźni Chrystusowej.

Wezwanie do życia rozważnego, oświeconego Chrystusem

Kompozycja Listu do Efezjan - porządek treści w SEKCJI C

SEKCJA A [1,1-2]

SEKCJA B [1,3-4,16]

- SEKWENCJA A [1,3-14] Boży projekt i plan w Chrystusie dla człowieka
- SEKWENCJA B [1,15-3,21] Dzieło Ojca i Syna: nowe stworzenie
- SEKWENCJA A1 [4,1-16] Życie na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C [4,17-6,17]

- SEKWENCJA A [4,17-28]
- SEKWENCJA B [4,29-5,5]
- SEKWENCJA C [5,6-21]
- SEKWENCJA B1 [5,22-6,9]
- SEKWENCJA A1 [6,10-17]

SEKCJA B1 [6,18-20]

SEKCJA A1 [6,21-24]

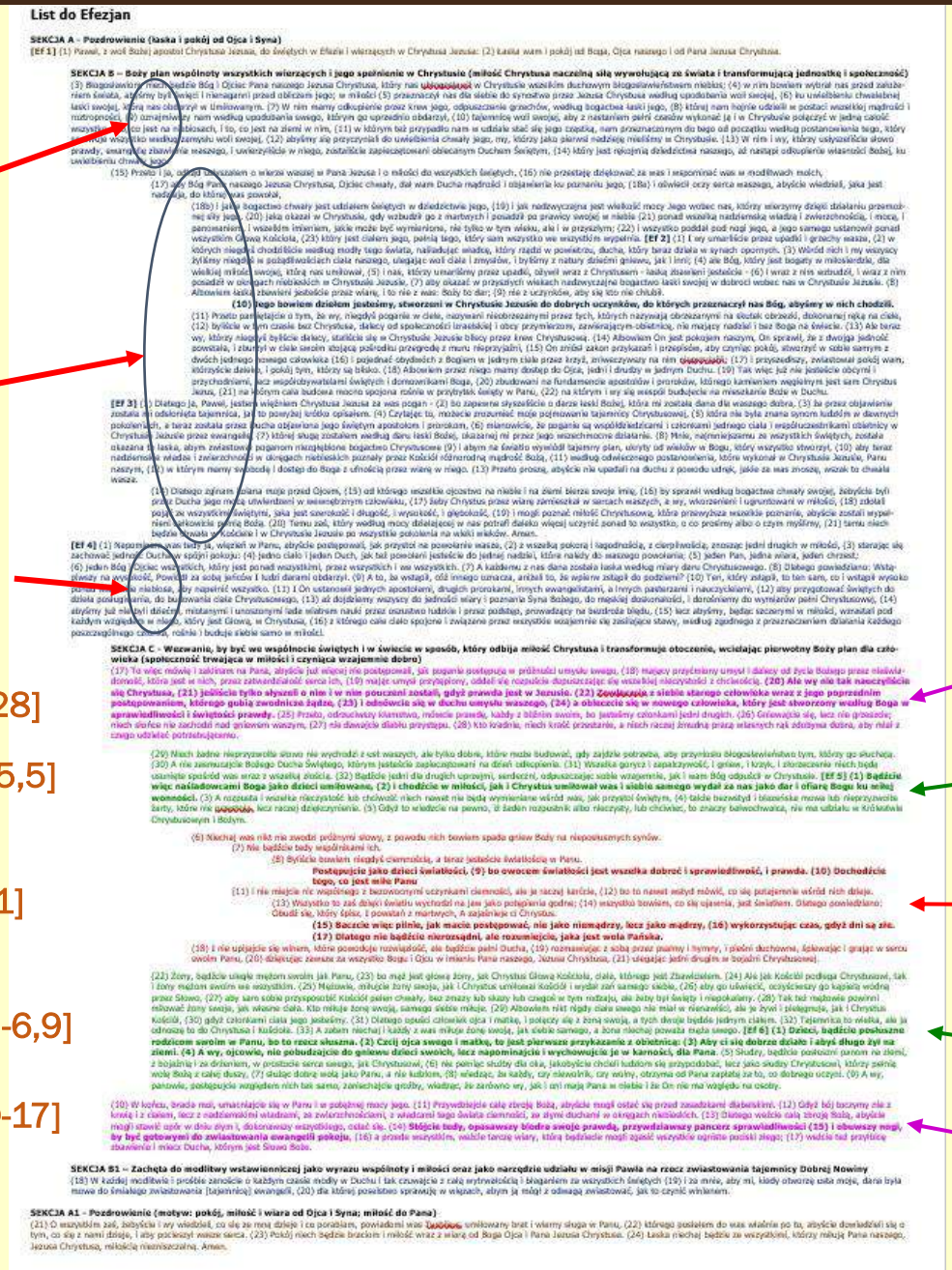

List do Efezjan

SEKCJA A - Pozdrowienie (łaska i pokój od Ojca i Syna)
[Ef 1] (1) Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa, do świętych w Efezie i wierzących w Chrystusa Jezusa: (2) Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa.

SEKCJA B – Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie (miłość Chrystusa naczelną siłą wywołującą ze świata i transformującą jednostkę i społeczność)
(3) Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas [illegible] w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios; (4) w nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed obliczem jego; w miłości (5) przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jezusa Chrystusa według upodobania woli swojej, (6) ku uwielbieniu chwalebnej łaski swojej, którą nas obdarzył w Umiłowanym. (7) W nim mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego, (8) której nam hojnie udzielił w postaci wszelkiej mądrości i roztropności, (9) oznajmiwszy nam według upodobania swego, którym go uprzednio obdarzył, (10) tajemnicę woli swojej, aby z nastaniem pełni czasów wykonać ją i w Chrystusie połączyć w jedną całość wszystkie rzeczy, co jest na niebiosach, i to, co jest na ziemi w nim, (11) w którym też przypadło nam w udziale stać się jego częścią, nam przeznaczonym do tego od początku według postanowienia tego, który [illegible] wszystko według zamysłu woli swojej, (12) abyśmy się przyczyniali do uwielbienia chwały jego, my, którzy jako pierwsi nadzieję miliśmy w Chrystusie. (13) W nim i wy, którzy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię zbawienia waszego, i uwierzyliście w niego, zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym, (14) który jest rękojmią dziedzictwa naszego, aż nastąpi odkupienie własności Bożej, ku uwielbieniu chwały jego.
(15) Przeto i ja, odkąd usłyszałem o wierze waszej w Pana Jezusa i o miłości do wszystkich świętych, (16) nie przestaję dziękować za was i wspominać was w modlitwach moich,
(17) aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu jego, (18a) i oświecił oczy serca waszego, abyście wiedzieli, jaka jest nadzieja, do której was powołał,
(18b) i jakie bogactwo chwały jest udziałem świętych w dziedzictwie jego, (19) i jak nadzwyczajna jest wielkość mocy Jego wobec nas, którzy wierzymy dzięki działaniu przemożnej siły jego, (20) jaka okazał w Chrystusie, gdy wzbudził go z martwych i posadził po prawicy swojej w niebie (21) ponad wszelką nadziemską władzą i zwierzchnością, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, jakie może być wymienione, nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym; (22) i wszystko poddał pod nogi jego, a jego samego ustanowił ponad wszystkim Głową Kościoła, (23) który jest ciałem jego, pełnią tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia. [Ef 2] (1) I wy umarliście przez upadki i grzechy wasze, (2) w których niegdyś chodziliście według modły tego świata, naśladując władcę, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa w synach oporu. (3) Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach ciała naszego, ulegając woli ciała i zmysłów, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni; (4) ale Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości swojej, którą nas umiłował, (5) i nas, którzy umarliśmy przez upadki, ożywił wraz z Chrystusem - łaską zbawieni jesteście - (6) i wraz z nim wzbudził, i wraz z nim posadził w okręgach niebieskich w Chrystusie Jezusie, (7) aby okazać w przyszłych wiekach nadzwyczajne bogactwo łaski swojej w dobroci wobec nas w Chrystusie Jezusie. (8) Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; (9) nie z uczynków, aby się kto nie chlubił.
(10) Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, do których przeznaczył nas Bóg, abyśmy w nich chodzili.
(11) Przeto pamiętajcie o tym, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezanymi przez tych, których nazywają obrzezanymi na skutek obrzezki, dokonanej ręką na ciele, (12) byliście w tym czasie bez Chrystusa, dalecy od społeczności izraelskiej i obcy przymierzom, zawierającym obietnicę, nie mający nadziei i bez Boga na świecie. (13) Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy, staliście się w Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową. (14) Albowiem On jest pokojem naszym. On sprawił, że z dwojga jedność powstała, i zburzył w ciele swoim stojącą pośrodku przegrodę z muru nieprzyjaźni, (15) On zniósł zakon przykazań i przepisów, aby czyniąc pokój, stworzył w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka (16) i pojednać obydwóch z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, zniweczywszy na nim [illegible]. (17) I przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście dalecy, i pokój tym, którzy są blisko. (18) Albowiem przez niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. (19) Tak więc już nie jesteście obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga, (20) zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus, (21) na którym cała budowa mocno spojona rośnie w przybytek święty w Panu, (22) na którym i wy się wespół budujecie na mieszkanie Boże w Duchu.
[Ef 3] (1) Dlatego ja, Paweł, jestem więźniem Chrystusa Jezusa za was pogan - (2) bo zapewne słyszeliście o darze łaski Bożej, która mi została dana dla waszego dobra, (3) że przez objawienie została mi odsłonięta tajemnica, jak to powyżej krótko opisałem. (4) Czytając to, możecie zrozumieć moje pojmowanie tajemnicy Chrystusowej, (5) która nie była znana synom ludzkim w dawnych pokoleniach, a teraz została przez Ducha objawiona jego świętym apostołom i prorokom, (6) mianowicie, że poganie są współdziedzicami i członkami jednego ciała i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez ewangelię. (7) której sługą zostałem według daru łaski Bożej, okazanej mi przez moc wszechmocne działanie. (8) Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została okazana ta łaska, abym zwiastował poganom niezgłębione bogactwo Chrystusowe (9) i abym na światło wywiódł tajemny plan, ukryty od wieków w Bogu, który wszystko stworzył, (10) aby teraz nadziemska władza i zwierzchność w okręgach niebieskich poznały przez Kościół różnorodną mądrość Bożą, (11) według odwiecznego postanowienia, które wykonał w Chrystusie Jezusie, Panu naszym, (12) w którym mamy śmiałość i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego. (13) Przeto proszę, abyście nie upadali na duchu z powodu ucisków, jakie za was znoszę, wszak to chwała wasza.
(14) Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, (15) od którego wszelkie ojcostwo na niebie i na ziemi bierze swoje imię, (16) by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, (17) żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzenieni i ugruntowani w miłości, (18) zdołali pojąć ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, i wysokość, i głębokość, (19) i mogli poznać miłość Chrystusową, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali wypełnieni całością Pełnią Boża. (20) Temu zaś, który według mocy działającej w nas potrafi daleko więcej uczynić ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy, (21) temu niech będzie chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.
[Ef 4] (1) Napominam was tedy ja, więzień w Panu, abyście postępowali, jak przystoi na powołanie wasze, (2) z wszelką pokorą i łagodnością, z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości, (3) starając się zachować jedność Ducha w spójni pokoju: (4) jedno ciało i jeden Duch, jak też powołani jesteście do jednej nadziei, które nakiedy do waszego powołania; (5) jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; (6) jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. (7) A każdemu z nas dana została łaska według miary daru Chrystusowego. (8) Dlatego powiedziano: Wstąpiwszy na wysokość, Powiódł za sobą jeńców i ludzi darami obdarzył. (9) A to, że wstąpił, ość innego oznacza, aniżeli to, że wpierw zstąpił do podziemi? (10) Ten, który zstąpił, to ten sam, co i wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosa, aby napełnić wszystko. (11) I On ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami, (12) aby przygotować świętych do dzieła posługiwania, do budowania ciała Chrystusowego, (13) aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do męskiej doskonałości, i doroślimy do wymiarów pełni Chrystusowej, (14) abyśmy już nie byli dziećmi, miotanymi i unoszonymi fale wiatrem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstępy, prowadzący na bezdroża błędu, (15) lecz abyśmy, będąc szczerymi w miłości, wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa, (16) z którego całe ciało spojone i związane przez wszystkie wzajemnie się zasilające stawy, według zgodnego z przeznaczeniem działania każdego poszczególnego członka, rośnie i buduje siebie samo w miłości.

SEKCJA C - Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie, wcielając pierwotny Boży plan dla człowieka (społeczność trwająca w miłości i czyniąca wzajemnie dobro)
(17) To więc mówię i zaklinam na Pana, abyście już więcej nie postępowali, jak poganie postępują w próżności umysłu swego, (18) mający przyćmiony umysł i dalecy od życia Bożego przez niewiadomość, która jest w nich, przez zatwardziałość serca ich, (19) mając umysł przyćmiony, oddali się rozpuście dopuszczając się wszelkiej nieczystości z chciwością. **(20) Ale wy nie tak nauczyliście się Chrystusa, (21) jeśliście tylko słyszeli o nim i w nim pouczeni zostali, gdyż prawda jest w Jezusie. (22) Zwróćcie z siebie starego człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego gubią zwodnicze żądze, (23) i odnówcie się w duchu umysłu waszego, (24) a oblecście się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.** (25) Przeto, odrzuciwszy kłamstwo, mówcie prawdę, każdy z bliźnim swoim, bo jesteśmy członkami jedni drugich. (26) Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech słońce nie zachodzi nad gniewem waszym, (27) nie dawajcie diabłu przystępu. (28) Kto kradnie, niech kraść przestanie, a niech raczej żmudną pracą własnych rąk zdobywa dobra, aby miał z czego udzielać potrzebującemu.
(29) Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przyniosło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają. (30) A nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. (31) Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złorzeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką złością. (32) Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie. **[Ef 5] (1) Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, (2) i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i siebie samego wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej woności.** (3) A rozpusta i wszelka nieczystość lub chciwość niech nawet nie będą wymieniane wśród was, jak przystoi świętym, (4) także bezwstyd i błazeńskie mowa lub nieprzyzwoite żarty, które nie [illegible], lecz raczej dziękczynienie. (5) Gdyż to wiedzcie na pewno, że żaden rozpustnik albo nieczysty, lub chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma udziału w Królestwie Chrystusowym i Bożym.
(6) Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowy, z powodu nich bowiem spada gniew Boży na nieposłusznych synów.
(7) Nie bądźcie tedy współnikami ich.
(8) Byliście bowiem niegdyś ciemnością, a teraz jesteście światłością w Panu.
Postępujcie jako dzieci światłości, (9) bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda. (10) Dochodźcie tego, co jest miłe Panu
(11) I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale je raczej karćcie, (12) bo to nawet wstyd mówić, co się potajemnie wśród nich dzieje.
(13) Wszystko to zaś dzięki światłu wychodzi na jaw jako potępienia godne; (14) wszystko bowiem, co się ujawnia, jest światłem. Dlatego powiedziano:
Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, A zajaśnieje ci Chrystus.
(15) Baczcie więc pilnie, jak macie postępować, nie jako niemądrzy, lecz jako mądrzy, (16) wykorzystując czas, gdyż dni są złe.
(17) Dlatego nie bądźcie nierozsądni, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pańska.
(18) I nie upijajcie się winem, które powoduje rozwiązłość, ale bądźcie pełni Ducha, (19) rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, (20) dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, (21) ulegając jedni drugim w bojaźni Chrystusowej.
(22) Żony, bądźcie uległe mężom swoim jak Panu, (23) bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem. (24) Ale jak Kościół podlega Chrystusowi, tak i żony mężom swoim we wszystkim. (25) Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie, (26) aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo, (27) aby sam sobie przysposobił Kościół pełen chwały, bez zmazy lub skazy lub czegoś w tym rodzaju, ale żeby był święty i nieposkalany. (28) Tak też mężowie powinni miłować żony swoje, jak własne ciała. Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje. (29) Albowiem nikt nigdy ciała swego nie miał w nienawiści, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus Kościół, (30) gdyż członkami ciała jego jesteśmy. (31) Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, i połączy się z żoną swoją, a tych dwoje będzie jednym ciałem. (32) Tajemnica to wielka, ale ja odnoszę to do Chrystusa i Kościoła. (33) A zatem niechaj i każdy z was miłuje żonę swoją, jak siebie samego, a żona niechaj poważa męża swego. **[Ef 6] (1) Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna. (2) Czcij ojca swego i matkę, to jest pierwsze przykazanie z obietnicą: (3) Aby ci się dobrze działo i abyś długo żył na ziemi. (4) A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana.** (5) Słudzy, bądźcie posłuszni panom na ziemi, z bojaźnią i ze drżeniem, w prostocie serca swego, jak Chrystusowi, (6) nie pomiędzy służby dla oka, jakobyście chcieli ludziom się przypodobać, lecz jako słudzy Chrystusowi, którzy pełnią wolę Bożą z całej duszy, (7) służąc dobrą wolą jako Panu, a nie ludziom, (8) wiedząc, że każdy, czy niewolnik, czy wolny, otrzyma od Pana zapłatę za to, co dobrego uczyni. (9) A wy, panowie, postępujcie względem nich tak samo; zaniechajcie groźby, wiedząc, że zarówno wy, jak i oni mają Pana w niebie i że On nie ma względu na osoby.
(10) W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i w potędze mocy jego. (11) Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli ostać się przed zasadzkami diabelskimi. (12) Gdyż bój toczymy nie z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władcami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich. (13) Dlatego weźcie całą zbroję Bożą, abyście mogli stawić opór w dniu złym i, dokonawszy wszystkiego, ostać się. (14) **Stójcie tedy, opasawszy biodra swoje prawdą, przywdziawszy pancerz sprawiedliwości (15) i obuwszy nogi, by być gotowymi do zwiastowania ewangelii pokoju.** (16) a przede wszystkim, weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste pociski złego; (17) weźcie też przyłbicę zbawienia i miecz Ducha, którym jest Słowo Boże.

SEKCJA B1 – Zachęta do modlitwy wstawienniczej jako wyrazu wspólnoty i miłości oraz jako narzędzie udziału w misji Pawła na rzecz zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny
(18) W każdej modlitwie i prośbie zanoście o każdym czasie modły w Duchu i tak czuwajcie z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych (19) i za mnie, aby mi, kiedy otworzę usta moje, dana była mowa do śmiałego zwiastowania [tajemnicę] ewangelii, (20) dla której poselstwo sprawuję w więzach, abym ją mógł z odwagą zwiastować, jak to czynić winienem.

SEKCJA A1 - Pozdrowienie (motyw: pokój, miłość i wiara od Ojca i Syna; miłość do Pana)
(21) O wszystkim zaś, żebyście i wy wiedzieli, co się ze mną dzieje i co porabiam, powiadomi was [illegible] umiłowany brat i wierny sługa w Panu, (22) którego posłałem do was właśnie po to, abyście dowiedzieli się o tym, co się z nami dzieje, i aby pocieszył wasze serca. (23) Pokój niech będzie braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa. (24) Łaska niechaj będzie ze wszystkimi, którzy miłują Pana naszego, Jezusa Chrystusa, miłością niezniszczalną. Amen.

Nowy umysł a walka duchowa

Wartości w społeczności - główne kierunki

Wezwanie do życia rozważnego, oświeconego Chrystusem

Wartości w społeczności - główne obszary

Nowy umysł a walka duchowa

Kompozycja Listu do Efezjan

SEKCJA A – Ef 1,1-2 Pozdrowienie

SEKCJA B – Ef 1,3-4,16 Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie.

SEKCJA C – Ef 4,17-6,17 Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie.

SEKCJA B1 – Ef 6,18-20 Zachęta do modlitwy wstawienniczej. Prośba o modlitwę za Pawła misję zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny.

SEKCJA A1 – Ef 6,21-24 Końcowe pozdrowienie

Kompozycja Listu do Efezjan

SEKCJA A – Ef 1,1-2 Pozdrowienie

SEKCJA B – Ef 1,3-4,16 Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie.

SEKWENCJA A [1,3-14] – Kosmiczny plan i powołanie Boga

SEKWENCJA B [1,15-3,21] – Dzieło miłości Boga w Chrystusie - odnowienie człowieka i włączenie w społeczność oddaną miłości w Chrystusie

SEKWENCJA A1 [4,1-16] – Życie w świadomości i na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C – Ef 4,17-6,17 Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie.

SEKCJA B1 – Ef 6,18-20 Zachęta do modlitwy wstawienniczej. Prośba o modlitwę za Pawła misję zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny.

SEKCJA A1 – Ef 6,21-24 Końcowe pozdrowienie

Kompozycja Listu do Efezjan

SEKCJA A – Ef 1,1-2 Pozdrowienie

SEKCJA B – Ef 1,3-4,16 Boży plan wspólnoty wszystkich wierzących i jego spełnienie w Chrystusie.

SEKWENCJA A [1,3-14] – Kosmiczny plan i powołanie Boga

SEKWENCJA B [1,15-3,21] – Dzieło miłości Boga w Chrystusie - odnowienie człowieka i włączenie w społeczność oddaną miłości w Chrystusie

SEKWENCJA A1 [4,1-16] – Życie w świadomości i na miarę planu Boga i powołania

SEKCJA C – Ef 4,17-6,17 Wezwanie, by być we wspólnocie świętych i w świecie w sposób, który odbija miłość Chrystusa i transformuje otoczenie.

SEKWENCJA A – Ef 4,17-28 Nowy umysł a walka duchowa

SEKWENCJA B – Ef 4,29-5,5 Jakości w relacjach – główne kierunki

SEKWENCJA C – Ef 5,6-21 Wezwanie do życia rozważnego, oświeconego Chrystusem, które jest ucieleśnieniem Bożej woli dla człowieka i które przemienia i wybawia z obecnego złego czasu

SEKWENCJA B1 – Ef 5,22-6,9 Jakości w relacjach – główne obszary

SEKWENCJA A1 – Ef 6,10-17 Nowy umysł a walka duchowa

SEKCJA B1 – Ef 6,18-20 Zachęta do modlitwy wstawienniczej. Prośba o modlitwę za Pawła misję zwiastowania tajemnicy Dobrej Nowiny.

SEKCJA A1 – Ef 6,21-24 Końcowe pozdrowienie

Koniec

Dziękuję za uwagę

To już koniec na dzisiaj.